

philatelica.ro

REVISTĂ de FILATELIE, CARTOFILIE și NUMISMATICĂ
ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR DIN JUD. BOTOȘANI (Coriolan CHIRICHES, președinte) și
ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR, MAXIMAFILIȘTILOR și CARTOFILIȘTILOR din
REPUBLICA MOLDOVA (Constantin Gh. CIOBANU, președinte)

Importanța literaturii de specialitate pentru orice colecționar (I) pagina 2 ✓ The importance of the literature of speciality for any collector (I)

Un destin la indigo: Mihai Eminescu și Veronica Micle

Cuplul Mihai Eminescu și Veronica Micle a fost unul cunoscut în epocă, și poate cel mai celebru din istoria literaturii române. Anul acesta se împlinesc atât 170 de ani de la nașterea celor doi (1850-2020), cât și 131 de ani de la moartea lor (1889-2020), ambii trăind doar 39 de ani.

Mihai Eminescu (Mihail Eminovici) s-a născut la 15 ianuarie 1850, la Botoșani, în vremea aceea în Principatul Moldovei. Este considerat poetul național al României,

Bogdan Emanuel RĂDUȚ
ziua sa de naștere fiind declarată, încă din anul 2010, drept Ziua Culturii Naționale (vezi și philatelica.ro serie nouă, II, 2(58), ianuarie

- martie 2020, cop. 1 & p. 2-3). Veronica Micle (Ana Câmpăneanu) s-a născut la 22 aprilie 1850, la Bistrița Năsăud, pe timpul când Transilvania era parte din Imperiul Austro-Ungar. La rândul său a fost tot poetă.

Cei doi s-au cunoscut la Viena, în 1872, unde ea se afla pentru un tratament medical. Atunci i-a fost prezentat Mihai Eminescu, care se afla la studii. Veronica era deja căsătorită, încă din 1864, cu

continuare la pag. 1

Premiile NEXOFIL 2019

Juriul internațional (Eugenio de Quesada, președinte NEXO Group), din care a făcut parte și dl Cristian Andrei Scăiceanu, a acordat următoarele premii NEXOFIL 2019 (<https://fepa-news.com/wp-content/uploads/2019/11/2019-Winners-NEXOFIL-Awards.pdf>) pentru mărci poștale emise în anul 2018: **cea mai frumoasă marcă poștală** (Norvegia: Bufnița de zăpadă - *Bubo scandiacus*; Ucraina: Insecte - *Aparatura ilia*; Franța: A 20-a aniversare a protocolului de la Madrid); **cel mai frumos desen al unei mărci poștale** (Belgia: 20 de ani focalizarea copilului; Spania; Slovacia); **cel mai original format al unei mărci poștale** (Spania: Floră - copac istoric; Slovenia; Franța); **cea mai inovativă marcă poștală** (Austria: Pălărie; Estonia; Spania); **cea mai frumoasă marcă poștală gravată manual** (Italia: 150 de ani de la moartea lui Gioachino Rossini; Norvegia; Slovacia); **cea mai frumoasă marcă poștală tipărită în offset** (Norvegia: Aniversări - turism; Germania; Lichenstein); **cea mai frumoasă marcă poștală cu imprimare mixtă** (Norvegia: Centenarul mișcării de rezistență; Islanda; Noua Zelandă);

continuare la pag. 12

Correspondența prizonierilor de război, ... , 1917-1918 (II)

pagina 8-12

Famous people collected butterflies

pagina 14-21

Premiile FEPA 2019
FEPA awards 2019

pagina 22-24

Remember: EUROMAX 1974 - București

Am redescoperit într-o mapă cu documente din arhiva personală a regretatului maximafilișt George Popovici - Heraldica, o fotografie de grup a cărei publicare, după o prelucrare grafică de remixare și colorare, constituie un omagiu adus marilor personalități maximafile din urmă cu jumătate de secol.

Consider că îndeplinesc o datorie de onoare dacă amintesc și faptul că amicul George Popovici (H) a fost recompensat, pentru admirabilele lui studii maximafile, cu medalia de *Vermeil* și „Marele premiu național EUROMAX, pentru cea mai reușită prezentare de ilustrate din țara gazdă” în exponatul: „Secretele blazonului”.

O fotografie care surprinde un moment al discuțiilor din cadrul simpozionului organizat cu ocazia expoziției europene de maximafile, ne readuce în actualitate chipurile marilor maximafiliști europeni care constituie și astăzi embleme ale maximafilei.

Pentru cititorii mai tineri, am identificat doar câțiva dintre participanți: 1 - Antonio dos Santos Furtado (vorbînd), Portugalia; 2 - Alexandre Kotopoulos, Grecia; 3 - Gonzague de la Ferté, Franța; 4 -

Franç Reynier, Franța; 5 - Luigi Morera, Italia; 6 - Henri Aubriot, Franța; 7 - Leonhard Ziegler, Austria; 8 - Antonin Kubelka, Cehoslovacia; 9 - Răzvan Panaitescu, Timișoara; 10 - Silvio Taioli, Elveția; 11 - Joseph Wolff, Luxemburg; 12 - Jean Altruy, Belgia; 13 - Adrian Bocșan, București; 14 - George Popovici - Heraldica, București; 15 - Jerzy Bakowski, Polonia; 16 - Vsevolod Surjicov, București; 17 - Tănase Daniiluc, Iași; 18 - Ștefan Stănescu, Ploiești; 19 - Gheorghe Mircea, București; 20 - Horațiu Mark, București; 21 - Nerva Tîrnăveanu, Târgu-Mureș; 22 - Paul Angelescu, Râmnicu Vâlcea.

Grupaj realizat de ing. Mihai CEUĂ

Un destin la indigo: Mihai Eminescu și Veronica Micle

urmare de pe coperta 1

Ștefan Micle (1820-1879), un profesor universitar din Iași, și mamă a doi copii. După studii la Viena (1869-1872) și Berlin (1872-1874), Eminescu s-a stabilit o vreme în Iași (1874-1877), apoi la București (1877-1889).

La Iași a fost director al Bibliotecii Centrale, profesor suplinitor, revizor școlar pentru județele Iași și Vaslui și redactor la ziarul Curierul de Iași. A devenit prieten bun cu Ion Creangă (1837-1889) și s-a apropiat de Veronica. La București a lucrat, printre altele, ca redactor și apoi redactor-șef la ziarul Timpul.

Până la moartea lui Ștefan Micle, din 1879, cei doi au întreținut o lungă corespondență, dar în termeni ceremonioși, nedeclarându-și sentimentele și nefăcând publică o posibilă relație între ei. Rămasă văduvă, Veronica reia legătura cu Eminescu care se mutase în București. Cei doi încearcă să-și întemeieze o familie, dar sărăcia și opoziția junimiștilor nu le-a permis acest lucru. Junimiștii încearcă zădărnicierea oricăror planuri de căsătorie a celor doi, mai ales Titu Maiorescu (1840-1917) fiind un adversar al Veronicăi, pe care n-o ierta că a fost martoră a acuzării într-un proces intentat împotriva lui (1864-1865). În perioada aceasta scrisorile și vizitele dintre ei sunt tumultuoase, și duc la o primă ruptură între cei doi, în 1880. Din această relație se spune că ar fi rezultat și un copil, însă care s-a născut mort.

După o vreme, la finalul anului 1881, Veronica se duce la București, unde îl reîntâlnește pe Eminescu.

Între cei doi s-a legat o nouă relație (1881-1882), dar nici aceasta finalizată prin căsătorie. În perioada separării celor doi, Veronica a avut o idilă cu Ion Luca Caragiale (1852-1912), dar și Eminescu avusese cândva una cu Mite Kremnitz (1852-1916), secretara particulară a Reginei Elisabeta a României (1843-1916), căreia el îi preda lecții de limbă română.

Cei doi nu s-au mai căsătorit niciodată, boala măcinându-l pe poet. În 1887 acesta s-a retras la Botoșani, fiind îngrijit de sora sa Harrieta. Peste un an s-a întors la București, unde Veronica i-a stat alături până la final. În februarie 1889, Eminescu a fost internat la spitalul Mărcuța din București și apoi la sanatoriul Caritas, fiind diagnosticat cu demență. Pe 15 iunie 1889, Mihai Eminescu a încetat din viață, în sanatoriului doctorului Alexandru Șuțu, la doar 39 de ani, fiind înmormântat în Cimitirul Bellu din București. Veronica nu-i supraviețuiește și, la scurt timp, pe 3 august, se sinucide la Mănăstirea Văratec, din județul Neamț, bând o sticlă de arsenic, care-i provoacă o moarte lungă și chinuitoare printr-o congestie cerebrală. Este înmormântată, contrar faptului că s-a sinucis, lângă biserica Sf. Ioan de la Văratec.

Povestea celor doi poeți seamănă cu un scenariu de telenovelă, părând sortiți să fie împreună, dar totuși despărțiți. Însă ei sunt exponenții unei epoci romantice și tumultuoase, în care viețile private se împleteau cu politicile publice și cu interesele culturale reverberate în operele lor.

Importanța literaturii de specialitate pentru orice colecționar (I)

Constantin Gh. CIOBANU, ciobanumuzeu@yahoo.com

Colecționar poate să fie orice om/persoană care adună obiecte, care face sau are o colecție de anumite bunuri.

Istoria culturii universale cunoaște mai multe personalități, care au fost colecționari. Spre exemplu, **Albert Einstein** colecționa timbre. El a declarat că „*filatelia este o recreere după o muncă intensă, ea te ajută să te poți concentra din nou*”.

Henry Ford, regele automobilului, fondatorul industriei americane de automobile, adversar înfocat al alcoolului, a fost, în schimb, un pasionat colecționar de sticle de gin.

Freud era colecționar, mergea deseori prin fel și fel de magazine de antichități de unde a cumpărat peste 2.000 de obiecte din diverse civilizații mediteraneene dispărute (egiptene - în marea lor majoritate, grecești, etrusce sau romane).

Napoleon Bonaparte, în timpul exilului său pe insula Sf. Elena, colecționa soldați de plumb, cu ajutorul cărora demonstra erorile comise de generalii săi pe câmpurile de bătlie din Europa.

Ivan Pavlov, medic, fiziolog și psiholog rus, a declarat: „*Timbrele au o influență mult mai binefăcătoare asupra sănătății mele decât bromul dumneavoastră*”. Tot el a spus medicului său că pasiunea de a colecționa stimulează voința, că este o formă de repaus activ și că orele petrecute astfel sunt destinderea cea mai plăcută.

Herbert George Wells, celebru scriitor și publicist englez, împreună cu **Jules Gabriel Verne**, scriitor francez, părintele literaturii științifico-fantastice, au colecționat toată viața soldați de plumb.

Dr. Nicolae Minovici, cel care a înființat primul serviciu de salvare din București, avea o colecție impresionantă de artă populară: costume populare, scoarțe olteneste, ceramică din zone diferite, piese de mobilier popular, obiecte de uz casnic, instrumente muzicale, ouă încondeiate și icoane țărănești.

Probabil, nu fără temei spunea pe vremurile lui, Goethe: „*Colecționarii sunt oameni fericiți*”.

În termeni practici literatura pentru colecționari include manuale, monografii, articole de cercetare, bibliografii, cataloage de expoziții, cataloage de specialitate, cataloage generale, reviste filatelice.

Evident, cea mai populară, fiind și cea mai cunoscută, este literatura filatelică, care cuprinde lucrările tipărite și electronice referitoare la timbre, efecte poștale, istoricul poștal, documente filatelice sau colecții.

Literatura filatelică este o clasă expozițională
nr. 3(59) / aprilie - iunie 2020

The importance of the literature of speciality for any collector (I)

Any person who collects objects, who makes or has a collection of certain goods can be a collector.

The history of the universal culture knows many personalities who were collectors. For example, **Albert Einstein** was collecting stamps. He said that "*philately is a recreation after the intense work, it helps you to focus again*".

Henry Ford, the king of the automobile, the founder of the American automobile industry, a fierce opponent of alcohol, was, however, a passionate collector of bottles of gin.

Freud was a collector, often going through antique shops and buying more than 2,000 objects from various perished Mediterranean civilizations (mostly Egyptian, Greek, Etruscan or Roman).

Napoleon Bonaparte, during his exile on the island of St. Helena, collected lead soldiers. Using them, he demonstrated the mistakes made by his generals on the battlefields in Europe.

Ivan Pavlov, a Russian physician, physiologist and psychologist, said: "*Stamps have a much more beneficial influence on my health than your bromine*". He also told his doctor that the passion for collecting stimulates the will, that it is an active form of rest and that the hours spent having this occupation represent the most enjoyable relaxation.

Herbert George Wells, a famous English writer and publicist, together with **Jules Gabriel Verne**, a French writer, the father of science-fiction literature, have been collecting lead soldiers during all their life.

Dr. Nicolae Minovici, the one who set up the first rescue service in Bucharest, had an impressive collection of folk art: folk costumes, rugs from Oltenia, ceramics from different areas, folk furniture, household items, musical instruments, decorated eggs and peasant icons.

Probably, not without reason, Goethe said during his epoch: "*Collectors are happy people*".

In practical terms, the literature for collectors includes manuals, monographs, research articles, bibliographies, exhibition catalogs, specialty catalogs, general catalogs, philatelic magazines.

Obviously, the most popular, being also the best known, is the philatelic literature, which includes printed and electronic works related to stamps, postal effects, postal history, philatelic documents or collections.

Philatelic literature is an exhibition class recognized by the International Philatelic Federation (FIP). The Article 2 from the Special Regulation for the evaluation of thematic exhibits (SREV)

recunoscută de Federația Internațională de Filatelie (FIP), în care articolul 2 din Regulamentul special pentru evaluarea exponatelor tematice (SREV) prevede că *literatura filatelică cuprinde toate comunicațiile tipărite disponibile colecționarilor cu privire la timbre poștale, istoricul poștal și colectarea acestora*.

Deoarece dintre toate domeniile de colecționare cel mai apropiat ne este filatelia, vom prezenta succint istoria acestuia. În anii 1850-1860 are loc creșterea numărului filateliștilor și a emisiunilor poștale, tot atunci se manifestă tendința de sistematizare a colecțiilor. Noua pasiune capătă tot mai mulți adepți, fiind tratată acum de pe poziții științifice. Încep să apară lucrări ample, dedicate diferitor probleme ale filateliei.

În 1865 la Paris ia ființă una dintre primele asociații filatelice din lume - *Société Française de Timbrologie* (Societatea Franceză de Timbrologie), care a avut o mare influență asupra evoluției mișcării filatelice din mai multe țări. În Germania primul club filatelic a fost creat în 1869, la Heidelberg - *Suddeutsche Philatelisten-Verein* (Asociația Filateliștilor din Germania de Sud), în 1870 desfășurându-se la Dresda și una din primele expoziții filatelice, iar în 1872, la Lubeck - chiar un congres filatelic. Prima filă a istoriei mișcării filatelice germane au scris-o mai multe persoane: dr. Alfred Moschkau (1840-1912), autor al primelor manuale și cataloage de filatelie, care a fondat în 1871 *Verein Deutscher Philatelisten zu Dresden* (Societatea Filateliștilor Germani din Dresden), Paul Lietzow (1842-1905), teoretician și expert în filatelie, dr. Paul Kloss, care a evidențiat cu scrupulozitate toate erorile mărcilor tipărite până atunci, Karl Lindenberg (1850-1928) - unul dintre cei mai de seamă teoreticieni ai filateliei mondiale, autor a numeroase studii, editor a câtorva publicații filatelice. Merită să fie menționați și dr. Franz Kalckhoff (1860-1955), remarcabil expert filatelic, autorul a mai mult de două sute de studii în domeniu, H. J. Dauth (1846-1903), editorul publicației **Universum**, al unor albume de timbre, căruia îi datorăm descoperirea gumei pentru timbre (1881).

O dezvoltare deosebită în această perioadă a cunoscut filatelia și în Austria, unde se creează numeroase organizații de colecționari, care își corelează activitatea cu colegii lor din Germania. S-au remarcat, în special, Karl von Kardon, fondatorul primei publicații filatelice din Austria - **Der Briefmarken Anzeiger** (1866), Siegmunt Friedl, Leo Ehrentheil, H. Koch, Viktor Suppantšitsch (1838-1919), autorul primei lucrări de istorie a presei filatelice - **Die Entstehung und Entwicklung der Philatelistischen Literatur** (Apariția și dezvoltarea literaturii filatelice), editate în 1901, la Viena.

Filatelia a depășit rapid hotarele Europei. În America de Nord este cunoscut John Kerr Tiffany,

provides that *the philatelic literature contains all printed communications available to the collectors, regarding the postage stamps, the postal history and their collection*.

As the philately is one of the closest collection fields, we will briefly present its history. In the years 1850-1860, the number of philatelists and of the postal issues increased. At the same time, it is manifested the tendency to systematize the collections. The new passion is gaining more and more followers, being treated now from scientific positions. The comprehensive works dedicated to different problems of philately started to be published.

In 1865, one of the first philatelic associations in the world - *Société Française de Timbrologie* (French Timbrology Society) was founded in Paris. It had a great influence on the evolution of the philatelic movement in several countries. In Germany, the first philatelic club was established in 1869, in Heidelberg - *Suddeutsche Philatelisten-Verein* (the Association of Philatelists from Southern Germany). In 1870, one of the first philatelic exhibitions took place in Dresden, and in 1872 - even a philatelic congress, in Lubeck. The first page of the history of the German philatelic movement was written by several people: Dr. Alfred Moschkau (1840-1912), the author of the first manuals and philatelic catalogs, who founded in 1871 *Verein Deutscher Philatelisten zu Dresden* (Dresden German Philatelists Society), Paul Lietzow (1842-1905), theorist and philatelic expert, Dr. Paul Kloss, who scrupulously pointed out all the errors of the printed marks until then, Karl Lindenberg (1850-1928) - one of the most important theorist of the world philately, the author of numerous studies, the editor of several philatelic publications. It is worth to mention the names of Dr. Franz Kalckhoff (1860-1955), a remarkable philatelic expert, the author of more than two hundred studies in this field, H.J. Dauth (1846-1903), the publisher of the **Universum** publication, of stamp albums; we owe him the discovery of the rubber for stamps (1881).

The philately in Austria know a special development during this period. There were created numerous organizations of collectors, which correlate their activity with their colleagues from Germany. It is notable Karl von Kardon, the founder of the first philatelic publication from Austria - **Der Briefmarken Anzeiger** (1866), Siegmunt Friedl, Leo Ehrentheil, H. Koch, Viktor Suppantšitsch (1838-1919), the author of the first historical work of philatelic press - **Die Entstehung und Entwicklung der Philatelistischen Literatur** (The emergence and development of philatelic literature), published in 1901, in Vienna.

Philately has quickly surpassed the borders of Europe. In North America, it is known John Kerr Tiffany, the author of the first philately book in

autorul primului manual de filatelie din S.U.A., fondatorul uneia din primele biblioteci filatelice din patria sa, care la 1900 număra 17.000 de titluri! Un rol important în mișcarea filatelică americană, în special în domeniul expozițional, l-au jucat Henry și William Crookers, care și-au expus în repetate rânduri colecțiile extrem de valoroase, propagând astfel hobby-ul lor. Prima organizație filatelică americană este *The Excelsior Stamp Association*, fondată în 1866. Cu doi ani mai târziu, la New York, s-a înființat *Philatelic Society*, una dintre cele mai mari asociații filatelice din lume.

Interesul crescând pe care începea să-l prezinte filatelia se reflecta în diferite manifestări pe plan național și internațional. Spre exemplu, în 1852 la Bruxelles a avut loc prima expoziție filatelică. La 15 decembrie 1862 a apărut, la Liverpool, revista filatelică *The Monthly Advertiser*, care de la nr. 2 a luat numele de *Stamp Collector's Monthly Advertiser*, urmată apoi de noi ediții, în măsura în care marca poștală se impunea în alte state. Primul catalog de mărci poștale a apărut în Franța, în același an.

În 1889 la Sanct-Petersburg apare prima ediție rusă a unui album ilustrat pentru mărcile din toate țările, iar doi ani mai târziu M. N. Vasilevski pune la îndemâna amatorilor „Primul îndrumar pentru colecționarii mărcilor poștale”. În anul 1891 este editat manualul **Собира́тель марок** (*Colecționarul de timbre*).

În martie 1896 la Kiev a început să apară revista **Марки** (*Timbrele*). Dar de o popularitate mai mare printre filателиști s-a bucurat revista lunară **Всемирная почта** (*Poșta universală*), editată la Petersburg începând cu anul 1897, cu un tiraj extrem de mare pentru acele timpuri - 800 de exemplare.

În anul 1901 la Kiev a fost editat **Первый русский описательный иллюстрированный каталог почтовых марок с 2000 рисунков** (*Primul catalog descriptiv-ilustrat al mărcilor poștale cu 2000 de ilustrații*). Din 1903 și până în 1910 a apărut revista **Марки и коллекционер** (*Marca și colecționarul*), iar între anii 1913-1915 s-a editat revista **Филателист** (*Filatelitul*).

Foarte fructuos în ce privește completarea bibliotecii filatelice s-a dovedit a fi anul 1908. Atunci la Petersburg au văzut lumina tiparului **Практическое руководство по соби́ранію земскихъ марокъ различныхъ губерній и составленію коллекцій** (*Îndreptar practic pentru colecționarea mărcilor zemstvelor din diferite gubernii și alcătuirea unei colecții*), **Молодой филателист. Собира́тель почтовыхъ марокъ** (*Tânărul filatelit. Colecționarul de mărci poștale*) de F. Guriev, **Спутникъ филателиста** (*Îndrumarul filatelitului*) de P. Solomco și **Руководство для составленія коллекцій почтовыхъ марокъ** (*Îndreptar cu privire la alcătuirea colecțiilor de mărci poștale*) de P. Artemiev.

În anul 1914 la Kiev se edita revista lunară

the United States, the founder of one of the first philatelic libraries in his homeland, which, in 1900, numbered 17,000 titles! An important role in the American philatelic movement, especially in the exhibition field, was played by Henry and William Crookers, who repeatedly exhibited their extremely valuable collections, thus propagating their hobby. The first American philatelic organization is *The Excelsior Stamp Association*, founded in 1866. Two years later, in New York, the *Philatelic Society*, one of the largest philatelic associations in the world, was established.

The growing interest that philately was beginning to present was reflected in different manifestations on national and international level. For example, the first philatelic exhibition was held in Brussels in 1852. On December 15, 1862, the philatelic magazine *The Monthly Advertiser* appeared in Liverpool, which, starting with no. 2, took the name of **Stamp Collector's Monthly Advertiser**. There were published new editions, insofar as the postmark became popular in other states. The first catalog of postage stamps appeared in France the same year.

In 1889, in St. Petersburg, there appeared the first Russian edition of an illustrated album for stamps from all countries, and two years later, M. N. Vasilevski made available to amateurs "The first guideline for postage stamps collectors". In 1891 the manual **Собира́тель марок** (*Stamp Collector*) was published.

In March 1896, the magazine **Марки** (*Stamps*) began to appear in Kiev. But, the monthly magazine **Всемирная почта** (*Universal Post*), published in Petersburg since 1897, has enjoyed a greater popularity among philatelists. It had an extremely large print for those times - 800 copies.

In 1901, in Kiev, it was published **Первый русский описательный иллюстрированный каталог почтовых марок с 2000 рисунков** (*The first descriptive-illustrated catalog of postage stamps with 2000 illustrations*). From 1903 to 1910, the magazine **Марки и коллекционер** (*Stamps and collector*) appeared, and between 1913-1915 it was published the magazine **Филателист** (*The philatelist*).

The year 1908 turned out to be very favorable in completing the philatelic library. Then, in Petersburg, there were published the following works: **Практическое руководство по соби́ранію земскихъ марокъ различныхъ губерній и составленію коллекцій** (*Practical guide for collection of zemstva marks from different provinces and setting up a collection*), **Молодой филателист. Собира́тель почтовыхъ марокъ** (*The young philatelist. Postage stamps collector*) by F. Guriev, **Спутникъ филателиста** (*The philatelist's guide*) by P. Solomco and **Руководство для составленія коллекцій почтовыхъ марокъ** (*Guide for making*

Русский филателист (*Filatelitul rus*), iar la Petersburg - revista **Филателия** (*Filatelia*), care a apărut până în anul 1918. În 1916 la Moscova începe să fie editată o revistă specială - **Русский журнал коллекционеров и корреспондентов** (*Revista rusă a colecționarilor și corespondenților*), care, deși apărea neregulat, s-a dovedit a fi un adevărat catalizator, în jurul căreia s-au unit filателиi. La 1 ianuarie 1917 revista avea 473 de abonați, doi dintre ei fiind din Basarabia. Astăzi se cunoaște că unul dintre ei a fost Constantin Mimi (1869, Chișinău - 1935, Chișinău), între anii 1908-1913 - președinte al Upravei Zemstvei județului Bender, apoi, până la 1917, președinte al Upravei Zemstvei Guberniale din Basarabia, iar din 1926 - director al sucursalei centrale a Băncii Naționale Române.

Ca în oricare altă parte a lumii, micile imagini poștale, „acești ambasadori tăcuți”, și-au câștigat admiratori și în România. Mișcarea „timbrofilă” (denumire dată filateliei la începuturile ei) s-a dezvoltat atât de repede, încât în 1881 s-a simțit nevoia apariției primei reviste de specialitate, care să informeze colecționarii asupra vieții filatelice din țară și de peste hotare. Începuturile literaturii filatelice îl pune revista **Timbrofilo, jurnal philatelicu român**. Zece ani mai târziu, în 1891, ia ființă și prima asociație filatelică din România, denumită *Societatea Română de Timbrologie*. Prima expoziție filatelică oficială a avut loc în 1919 la Timișoara, ea bucurându-se de un frumos succes, atrăgând și atenția cercurilor filatelice de peste hotare. Iar până în 1944 în România au apărut 14 reviste și publicații cu caracter filatelic, ele încercând să se impună - mai mult sau mai puțin reușit - colecționarului român.

Un avânt considerabil capătă filatelia în prima jumătate a sec. XX. Astfel, în anul 1940 revista **Briefmarkenbörse** anunța că numărul filateliștilor în lume depășise cifra de 7.500.000. Fără îndoială, acest avânt a fost asigurat, în mare parte, de modificarea tematicii mărcilor poștale.

Dorind să continue această tradiție de altoire a interesului populației pentru un domeniu atât de atractiv ca colecționarea pieselor poștale, Asociația Filateliștilor, Maximafiliștilor și Cartofiliștilor din Republica Moldova a inițiat (A.F.M.C. RM), fondată la 1 august 1994, din start și-a propus drept scop renașterea filateliei, promovarea mărcii poștale și a valorilor filatelice naționale. Căci membrii Comitetului Executiv al Asociației înțelegeau că în condițiile social-politice create filatelia organizată urma să rezolve sarcini complicate, atât prin multitudinea, varietatea lor, cât și prin specificul acestora. Devenise clar că un asemenea lucru nu putea fi soluționat fără a avea o ediție periodică, care, în primul rând, să informeze filateliștii cu privire la noutățile din domeniu, dar și să-i mobilizeze la realizarea sarcinilor ce stăteau

up the postage stamp collections) by P. Artemiev.

In 1914, the monthly magazine **Русский филателист** (*The Russian Philatelist*) was published in Kiev, and, in Petersburg - the magazine **Филателия** (*Philately*), which was published until 1918. In 1916, a special magazine started to be published in Moscow - **Русский журнал коллекционеров и корреспондентов** (*The Russian magazine of collectors and correspondents*). Although it appeared irregularly, it proved to be a real catalyzer the philatelists joined around. On January 1st, 1917 the magazine had 473 subscribers, two of them being from Bessarabia. Today it is known that one of them was Constantin Mimi (1869, Chisinau - 1935, Chisinau), between 1908-1913 he was the President of Bender County Zemstva, then, until 1917 - President of the Gubernia Zemstva from Bessarabia, and starting with 1926 - Director of the central subsidiary of the Romanian National Bank.

As in any other part of the world, the small postal images, "these silent ambassadors", have captivated admirers in Romania too. The "stamps" movement (a name given to philately in its beginnings) developed so quickly, that in 1881 it was felt the need for the first specialized magazine, to inform the collectors about the philatelic life in the country and abroad. The beginnings of the philatelic literature are put by **Timbrofilo magazine, Romanian philatelic journal**. Ten years later, in 1891, it was founded the first philatelic association in Romania, called the *Romanian Society of Stamps*. The first official philatelic exhibition took place in 1919 in Timișoara. It had a great success, attracting the attention of philatelic circles from abroad. By 1944, 14 magazines and philatelic publications appeared in Romania, trying to impose themselves - more or less successful - to the Romanian collector.

In the first half of the 20th century, the philately gained a considerable progress. Thus, in 1940 the **Briefmarken Börse** magazine announced that the number of philatelists in the world had exceeded the figure of 7,500,000. Undoubtedly, this advance was largely ensured by the modification of the postage stamps themes.

Wanting to continue this tradition of developing the interest of the population for such an attractive field as collecting postal items, the Association of Philatelists, Maximaphilists and Cartophilists from the Republic of Moldova (AFMC RM), founded on August 1st, 1994, from the every beginning set the goal to revive philately, to promote the postage stamps and the national philatelic values. The members of the Executive Committee of the Association understood that in the existent socio-political conditions, the organized philately was going to solve complicated tasks, both through their multitude, their variety and through their specificity. It had become clear that such a thing could not be solved

în fața mișcării filatelice naționale.

Lipsa mijloacelor financiare nu a permis realizarea imediată a acestei idei, dar la sfârșitul anului 1996 a ieșit de sub tipar primul număr al buletinului informativ **Meridian Filatelic**. Au urmat apoi altele, câte un număr la fiecare trei luni, ca din 1998 să se treacă la periodicitatea de 6 numere pe an. Astfel biblioteca colecționarilor a fost completată cu 33 numere ale **Meridianului Filatelic**, inclus din anul 1999 de către Camera Națională a Cărții în categoria revistelor de specialitate.

Publicația s-a dovedit a fi combativă, deoarece din start a luat o poziție constructivă, orientându-se la politica filatelică, promovată de către organisme filatelice internaționale. Iar articolele *Cine strangulează filatelia Moldovei?* (**Meridian Filatelic, Buletin informativ. Nr. 1, octombrie-decembrie 1996 - p. 60-65**); *Mărci moldave - persona non-grata în Republica Moldova?* (**Meridian Filatelic, Nr. 2, ianuarie-martie 1997 p. 29-31**); *Incompetență, ignoranță sau analfabetism?* (**Meridian Filatelic, nr. 1 (6) 1998. p. 5-6**); *Ștampile ucigașe, fabricate în serie*, (**Meridian Filatelic, nr. 1 (6) 1998 - p. 30**); *Ce are fostul consul onorific al Republicii Moldova în Germania, dl S. Wasserstein, cu filatelia noastră?* (**Meridian Filatelic, nr. 4 (9) 1998 - p. 25-28**); *Pe când o rațiune de stat la poșta Moldovei?* (**Meridian Filatelic, nr. 5 (10) 1998, - p. 27-29**); *Câte ceva despre... erori, orori sau incompetență* (**Meridian Filatelic, nr. 1-2 (32-33) 1998 - p. 48-50**); publicate în revista **Meridian Filatelic**, scoteau la iveală neajunsurile în activitatea editorial-comercială a Î.S. „Poșta Moldovei”, supunând unei analize temeinice deciziile funcționarilor de stat, care de multe ori contraveneau nu doar politicii mișcării filatelice, ci și intereselor naționale.

În paralel Asociația continua activitatea de inițiere a membrilor săi în diferite probleme, legate de dezvoltarea filateliei, maximafiliei și cartofiliei, orientându-i la realizarea unor exponate competitive. De asemenea, ne străduiam să participăm la manifestările, organizate de colecționarii din România, dar și din alte țări.

Între 3-6 octombrie 1996 la Piatra-Neamț se desfășoară ediția a III-a a Simpozionului Național de Cartofilie **MODALITĂȚI ȘI TEHNICI DE ELABORARE A MONOGRAFIILOR LOCALE DE CARTOFILIE**, asociația filatelică județeană fiind printre primele în România, care a editat o monografie cartofilă topografică în condiții grafice deosebite. La Simpozion s-au discutat mai multe teme arzătoare. Era începutul redeșteptării cartofile din România, proces care ulterior va avea repercusiuni și asupra vieții colecționistice din Basarabia.

Activitatea de elaborare a criteriilor de dezvoltare a cartofiliei a continuat la Focșani, unde, la sfârșitul anului 1996, are loc întâlnirea membrilor Subcomisiei Naționale de Cartofilie MOLDOVA. Atunci s-au trasat obiectivele pentru anii următori:

nr. 3(59) / aprilie - iunie 2020

without having a regular edition, which would, in the first place, inform the philatelists about the news in the field, but also mobilize them to carry out the tasks that stood in front of the national philatelic movement.

The lack of financial means did not allow the immediate realization of this idea, but at the end of 1996, the first issue of **Meridian Filatelic** (*the Philatelic Meridian*) newsletter was printed. Then the other issues appeared, one number every three months, and, from 1998 there were published 6 issues per year. Thus, the library of collectors was supplemented with 33 issues of **Philatelic Meridian**. Since 1999, it was included in the category of specialized magazines by the National Chamber of Books.

The publication turned out to be combative, because from the beginning it took a constructive position, focusing on the philatelic policy, promoted by international philatelic organizations. The articles *Who is strangling the philately of Moldova?* (**Meridian Filatelic, Buletin informativ. Nr. 1, octombrie-decembrie 1996 - p. 60-65**); *Moldavian stamps - persona non grata in the Republic of Moldova?* (**Meridian Filatelic, Nr. 2, ianuarie-martie 1997 p. 29-31**); *Incompetence, ignorance or illiteracy?*, (**Meridian Filatelic, nr. 1 (6) 1998. p. 5-6**); *Killer postmarks, manufactured in series* (**Meridian Filatelic, nr. 1 (6) 1998 - p. 30**); *What does the former honorary consul of the Republic of Moldova in Germany, Mr. S. Wasserstein, has to do with our philately?* (**Meridian Filatelic, nr. 4 (9) 1998 - p. 25-28**); *For when a state policy at the Moldovan post?* (**Meridian Filatelic, nr. 5 (10) 1998, - p. 27-29**); *Something about ... errors, horrors or incompetence* (**Meridian Filatelic, nr. 1-2 (32-33) 1998 - p. 48-50**); published in the magazine **Philatelic Meridian**, revealed the shortcomings in the editorial-commercial activity of the State Company "The Moldovan Post", subjecting to a thorough analysis the decisions of the state officials, which often contravened not only the politics of the philatelic movement, but also the national interests.

In parallel, the Association continued the activity of initiating its members in different issues, related to the development of philately, maximaphily and cartophily, orienting them to making competitive exhibits. We are also striving to participate in the events, organized by collectors from Romania, but also from other countries.

Between October 3 and 6, 1996, it was held the third edition of the National Cartophily Symposium, with title **METHODS AND TECHNIQUES FOR DEVELOPMENT OF LOCAL MONOGRAPHS OF CARTOPHILY**. The county philatelic association was among the first in Romania to edit a topographic cartophily monograph in special graphical conditions. At the Symposium, several important themes were discussed. It was the beginning of the

p. 6

încurajarea colecționării cărților poștale ilustrate, întărirea legăturilor între cartofili prin organizarea unor întâlniri tip dezbateri-târg. În final, această activitate urma să finalizeze cu elaborarea unor monografii topografice de cartofilie în localitățile pentru care s-au editat cărți poștale.

Ideea am preluat-o și noi, în Basarabia, încurajând colecționarii să-și axeze activitatea pe segmentul cartofil. De fapt, aveam și de la cine lua exemplul: în zilele de 21-22 iunie 1997 Botoșanii devin centru atractiv pentru colecționarii din Moldova din ambele părți ale Prutului: Asociația Filateliștilor din județ găzduiește prima ediție a expoziției **MOLDOCARTOFIL**.

Impresionantă prin volum, fermecătoare prin pieșele prezentate, expresivă prin mesajul ce-l purta, expoziția, întrunind valori cartofile incontestabile, a înscris o filă nouă în istoria mișcării de profil, fiind și un prilej, după cum susținea unul dintre inițiatorii și fondatorii acestei acțiuni, Sergiu Găbureac din Piatra-Neamț, de a face cunoștință cu *"locuri pe care, odată văzute, nu le mai poți uita. Sunt imagini luate de-a lungul vremii, de la început de veac până în anii treizeci, imagini care cuprind frumusețea zidurilor creștine de pe aceste minunate plaiuri"*. În anul 1997 centrul maximafiliei balcanice devine orașul Cluj-Na-

cartophile revival in Romania, a process that will later have repercussions on the collecting activity in Bessarabia. The activity of elaboration of the criteria for the development of the cartophily continued in Focșani, where, at the end of 1996, the meeting of members of the National Sub-Commission of Cartophily MOLDOVA take place. Then, there were drawn the objectives for the following years: to encourage the collecting of illustrated postcards, to strengthen the connections between the collectors of illustrated postal cards through the organization of debate-fair meetings. In the end, this activity was to result with the elaboration of some topographic cartophily monographs in the localities for which the postal cards were published. We also took up the idea in Bessarabia, encouraging collectors to focus their activity on the segment of illustrated postcards. In fact, we consider them a model for us: on June 21-22, 1997 Botoșani becomes an attractive center for the collectors from Moldova located on both sides of Prut river: the Association of Philatelists from the county hosts the first edition of the exhibition **MOLDOCARTOFIL**.

Impressive by volume, charming by the presented pieces, expressive by the message it carried, the exhibition, gathering indisputable values about the illustrated postal cards, meant a new page in the history of the profile movement. It represented an opportunity to get acquainted with *"places that, once seen, you can never forget. There are images taken over the time, from the beginning of the century to the thirties, images that encompass the*

poca din România, unde la 27 iunie este lansată EXPOZIȚIA DE MAXIMAFILIE A ȚĂRILOR BALCANICE **BALCANMAX**. De la dr. Valeriu Neaga, președintele Comisiei de maximafilie a Federației Filatelice Române, aflasem că activitatea juriului internațional al expoziției din Cluj urma să fie dirijată de către Joseph Wolff, președintele Federației Societăților Filatelice din Luxembourg, personalitate de prima mărime în filatelia europeană. În atare situație participarea noastră la o asemenea expoziție devenise o chestiune de principiu, chiar dacă până atunci nici unul dintre colecționarii de la Chișinău nu avusese un exponat de maximafilie. S-a cerut un efort financiar, conjugat cu ceva perseverență ca să realizăm un exponat de maximafilie absolut nou - *Pictură românească*. Și aceasta din considerentul că în Republica Moldova nu exista un număr suficient de piese pentru a încropi un exponat de maximafilie, care să poată concura cu colecțiile din alte țări. Dar, cu toate riscurile existente în asemenea situații, am încercat. Ca urmare, pentru prima dată la o expoziție de asemenea calibru am participat, prezentând spectatorilor, iar juriului - spre examinare - exponatul *Pictura românească*, iar la Clasa Literatură - buletinul informativ **Meridian Filatelic**, editat de A.F.M.C.

continuare în numărul următor

beauty of the Christian walls from these wonderful lands", as Sergiu Găbureac from Piatra-Neamț, one of the initiators and founders of this action, declared. In 1997 the center of the Balkan maximaphily becomes the city of Cluj-Napoca in Romania. On June, 27 is was started the MAXIMAPHILY EXHIBITION OF THE BALKAN COUNTRIES **BALCANMAX**. From Dr. Valeriu Neaga, the president of the Romanian Philatelic Federation's Maximaphily Commission, we learned that the activity of the international jury of the exhibition from Cluj was to be led by Joseph Wolff, the president of the Federation of Philatelic Societies in Luxembourg, a leading figure in European philately. In this situation, our participation in such an exhibition had become a matter of principle, even though, until then none of the collectors from Chișinău had a maximaphily exhibit. It was required a financial effort, combined with some perseverance to make a completely new maximaphily exhibition - *Romanian painting*. And this was due to the fact that in the Republic of Moldova there was not a sufficient number of pieces to establish a maximaphily exhibition, which could compete with collections from other countries. Despite all the existent risks in such situations, we tried. As a result, we participated for the first time at an exhibition of this caliber, presenting to the spectators, and to the jury - for examination - the *Romanian Painting* exhibit. To the *Literature Class* we presented the newsletter **Philatelic Meridian**, edited by A.F.M.C.

continued in the next issue

Corespondența prizonierilor de război, intermediată (?) de lagărul german Tuchel, 1917-1918 (II)

dr Dan Simion GRECU, MD

continuare din numărul precedent

A doua perioadă, aparent din luna august 1917 și până în vara 1918, în care corespondențele ajunse la Tuchel se întorc pe aceeași cale în România ocupată și sunt livrate apoi normal destinatarilor. Cel mai simplu de explicat sunt direcțiile **PF** lagăr - familie, din care se cunosc două exemple:

Ex. 7: În articolul domnului Călin Marinescu, *Fig. 3* de la pagina 17: carte poștală expediată din **Mogoșoaia** în august 1917 (de I. Gh. Cornea?, probabil un prizonier-muncitor pe moșie) spre o adresă clară din Turnu Severin, cu tranzit dus-întors prin Tuchel (unde se aplică toate cele 3 ștampile).

Ex. 8: În cartea lui Althen ⁵: carte poștală expediată în februarie 1918 de prizonierul Manica Gheorghe din detașamentul **Vălenii de Munte** spre o adresă din Bacău, trimisă prin IDK la Tuchel (unde se aplică doar ștampilele Tu1-Tu2), revine la București de unde este trimisă (probabil cândva în martie) în Moldova prin facilitatea oferită de ofițerul informațiilor Armatei a 9-a (care aplică ștampila GEPRUFT / N.O.-AOK 9, vezi detalii în *carte* la pag. 19).

Pentru direcția **FP**, cunoaștem doar trei exemple, la care încă nu putem afirma dacă dirijarea spre Tuchel a fost făcută de comandamentul detașamentului de lucru sau de către IDK.

Ex. 9-10: În cartea autorului. Primul exemplu la *Fig. C18.06* de la pagina 195: carte poștală trimisă din jud. Vlașca către un prizonier⁶ din detașamentul **Câmpina**, cartată BUKAREST la 30 mai 1918, transportată la Tuchel unde e cenzurată (fără Tu3) și returnată în România, primește ștampila de sosire CÂMPINA la 7 iulie 1918 (așadar după 38 zile, timp suficient pentru o călătorie dus-întors București-Tuchel). A doua, *Fig. C18.07* de la pagina 196: carte poștală trimisă în ianuarie 1918 din Târgoviște pe adresa unui prizonier-muncitor din detașamentul **Băicoi**, cartare la IDK București, transport Tuchel, unde este cenzurată (cu toate ștampilele), retur România și livrare la destinație ⁷.

⁵ Manfred Althen, *Die Landespost in Rumänien 1917-1918 und ihre Postanstalten*, Manching 2008, pag. 45.

⁶ Am găsit numele unui Știrbu Dumitru în lagărul Tuchel (fișa PR18689), dar acolo figurează cu domiciliu în Zădăriciu, ceea ce nu e Vișina din cartea poștală, chiar dacă e doar la câțiva kilometri depărtare; din această cauză identificarea nu e sigură.

⁷ L-am găsit pe Ilie Niculescu ca fost deținut în lagărul ungar Ostffyasszonyfa (fișa PR14822), ceea ce desigur complică si-

The mail of prisoners of war, mediated (?) by the German camp Tuchel, 1917-1918 (II)

continuation from the previous issue

The second period, apparently from August 1917 until the summer of 1918, when the correspondences that had reached Tuchel are returned on the same route to occupied Romania and then delivered normally to the recipients. The simplest to explain are the directions of the **PF** camp - family, of which two examples are known:

Ex. 7: In the article of Mr. Călin Marinescu, *Fig. 3* on page 17: postal card sent from **Mogoșoaia** in August 1917 (by I. Gh. Cornea?, probably a prisoner-worker on the estate) to a clear address in Turnu Severin, with round-trip transit through Tuchel (where all 3 cancellations are applied).

Ex. 8: In Althen's book ⁵: a postal card sent in February 1918 by the prisoner Manica Gheorghe from the **Vălenii de Munte** detachment to an address in Bacău, sent by IDK to Tuchel (where only the Tu1-Tu2 cancellations are applied), returns to Bucharest from where it is sent (probably sometime in March) to Moldova through the facility provided by the 9th Army intelligence officer (who apply the GEPRUFT / N.O.-AOK 9 cancellation, see *book* details on page 19).

For the **FP** direction, we know of only three examples, which we cannot yet say whether the directing to Tuchel was done by the command of the work detachment or by IDK.

Ex. 9-10: In the author's book. The first example in *Fig. C18.06* from page 195: postal card sent from Vlașca county to a prisoner ⁶ in the **Câmpina** detachment, sorted BUKAREST on May 30, 1918, transported to Tuchel where it is censored (without Tu3) and returned to Romania, receives the arrival cancellation CAMPINA at July 7, 1918 (so after 38 days, enough time for a return trip to Bucharest-Tuchel). The second, *Fig. C18.07* from page 196: postal card sent in January 1918 from Târgoviște to the address of a prisoner-worker from **Băicoi** detachment, sorted to IDK Bucharest, Tuchel transport, where it is censored (with all cancellations),

⁵ Manfred Althen, *Die Landespost in Rumänien 1917-1918 und ihre Postanstalten*, Manching 2008, pag. 45.

⁶ I found the name of Știrbu Dumitru in the Tuchel camp (record PR18689), but there he is domiciled in Zădăriciu, what is not Vișina in the postal card, even if it is only a few kilometers away; because of this the identification is not secure.

⁷ I found Ilie Niculescu detained in the Hungarian camp Ostffyasszonyfa (record PR14822), which of course complicates the situation (and is also confirmed by the text of the postal

Ex. 11: În articolul lui Călin Marinescu, *Fig. 7* la pagina 17: carte poștală expediată din Drăgănești spre un prizonier-muncitor din detașamentul **Suraia** (Vasilescu Constantin), cu tranzit dus-întors prin lagărul Tüchel (unde se aplică toate cele 3 ștampile).

Toate aceste corespondențe *pot fi* explicate prin apartenența prizonierilor aflați la muncă în România în detașamente organizate la Tüchel. Și totuși, pentru a fi și avocatul diavolului, menționez un amănunt care mă face să păstrez o rezervă: nu am găsit în listele AIPG de la Tüchel pe nici unul dintre prizonierii aflați în România, descifrați mai bine sau mai rău de pe cărțile poștale amintite mai sus. Este evident că listele din Geneva au și lipsuri, sunt nume greșit interpretate de germani, greșit scrise și care, în consecință nu mai pot fi găsite în indexul alfabetic. Dar există și un fapt important: în cazul lagărelor germane din România, listele primite la AIPG Geneva au cele mai multe omisiuni, majoritatea prizonierilor nu figurează în liste, decât în calitate de decedați sau bolnavi. Și știm că au existat în total peste 30.000 prizonieri, care au fost reținuți de la bun început în lagărele românești (Slatina, Cotroceni, Colentina, etc) și care, prin urmare, nu figurează decât parțial în listele AIPG. Și atunci se poate pune întrebarea: dacă corespondențele de mai sus aparțin unor prizonieri rămași de la început în România, și care astfel nu au nimic de-a face cu lagărul Tüchel? Atunci înseamnă că în cazul ștampilei lagărului Tüchel pe *aceste corespondențe*, trebuie găsită altă explicație. Este în mod evident nevoie de a cunoaște în viitor mai multe corespondențe ale unor prizonieri clar identificați, din care să rezulte trasee poștale.

3.3) Ca să mai complicăm lucrurile, mai sunt corespondențe *care nu se potrivesc în schemă*, dintre care una este cea ilustrată în *Fig. C28.08* (în *carte* la pagina 304): apariția ștampilei Tüchel pe o carte poștală expediată în august 1917 de Maiorul Constantinescu Traian din lagărul ungar Sopronnyek către familia din Iași, Moldova, prin Viena și Rusia! O teorie provizorie ar fi aceea a rătăcirii prin Geneva (în mod normal corespondența lagărelor austro-ungare nu trecea prin Geneva) și recuperării de către AIPG, care a inclus-o cumva în corespondența sa.

3.4) Dar să ne referim în fine și la piesele **confirmate** privind rolul jucat de lagărul Tüchel în corespondența CAPR: singura corespondență cunoscută, care respectă convenția, este cea din *carte*, pagina 32 (*Fig. C06.05*): o carte poștală specială a AIPG, secția română, expediată din Geneva la 25 martie 1918 către România ocupată și tranzitată, conform înțelegerii, de lagărul Tüchel, care aplică ștampila Tu1 și Tu2. Această

Romania return and delivery to destination ⁷.

Ex. 11: In the article by Călin Marinescu, *Fig. 7* on page 17: postal card sent from Drăgănești to a working-class prisoner from the **Suraia** detachment (Vasilescu Constantin), with round-trip transit through the Tüchel camp (where all 3 cancellations are applied).

All these correspondences *can* be explained by the belonging of the prisoners working in Romania in detachments organized at Tüchel. And yet, to be the devil's advocate, I mention a detail that makes me keep a reservation: I did not find in the IAPG lists from Tüchel any of the prisoners in Romania, deciphered better or worse from the mentioned postcards above. It is obvious that the lists in Geneva also have shortcomings, they are names misinterpreted by the Germans, incorrectly written and which, consequently, can no longer be found in the alphabetical index. But there is also an important fact: in the case of German camps in Romania, the lists received at IAPG Geneva have many omissions, most of the prisoners are not in the lists, except as dead or sick. And we know that there were a total of over 30,000 prisoners, who were detained from the beginning in the Romanian camps (Slatina, Cotroceni, Colentina, etc.) and, therefore, are only partially listed in the IAPG lists. And then the question can be asked: if the above correspondences belong to prisoners left in Romania from the beginning, and which have nothing to do with the Tüchel camp? Then it means that in the case of the Tüchel camp cancellation on *these correspondences*, another explanation must be found. It is obviously necessary to know in the future more correspondence of some clearly identifiable prisoners, from which postal routes will result.

3.3) To complicate matters, there are more correspondences *that do not fit in the scheme*, one of which is the one illustrated in *Fig. C28.08* (in *book* on page 304): the appearance of the Tüchel cancellation on a postal card sent in August 1917 by Major Constantinescu Traian from the Hungarian camp Sopronnyek to the family in Iași, Moldova, through Vienna and Russia! A provisional theory would be that of wandering through Geneva (normally the correspondence of the Austro-Hungarian camps did not pass through Geneva) and recovery by the IAPG, which somehow included it in its correspondence.

3.4) But let's also refer to the confirmed pieces regarding the role played by the Tüchel camp in the RPAC correspondence: the only known correspondence, which respects the convention, is the one in the *book*, page 32 (*Fig. C06.05*): a special postal

card, "respond if you received the 40 lei I sent you to Austria"). Obviously, from Germany could be detached theoretically in the Hungarian camp, but I do not think that is the explanation.

corespondență unică deocamdată este importantă deoarece exact la acest lucru s-a referit convenția din noiembrie 1917!

3.5) Alte informații desprindem din fișele de evidență aflate în cartoteca AIPG Geneva: două tipuri de fișe sunt implicate, prin faptul că poartă ștampila de cenzură a lagărului Tüchel, făcând așadar parte din **corespondența oficială** a asociațiilor de sprijin din Geneva cu autoritățile din Moldova. Două categorii de prizonieri au beneficiat de această intermediere:

3.5.1) Prizonierii germani și austro-ungari din lagărele Moldovei, pentru care AIPG întocmea fișe individuale (vezi Fig. 4), care erau expediate din Geneva prin poșta Crucii Roșii prin intermediul lagărului Tüchel (unde se aplica ștampila de cenzură) apoi prin Rusia (unde erau eventual cenzurate la Petrograd) cu sosire la Iași (unde se aplica ștampila Crucii Roșii și erau eventual cenzurate de MRDS). După completarea informațiilor la Iași, fișele erau probabil returnate pe aceeași cale către Geneva. Acest fapt dovedește că și AIPG Geneva (Secția Română) s-a folosit de canalul oficial de comunicare al CAPR pentru transportul fișelor prizonierilor Puterilor Centrale din România (evitând

card of IAPG, the Romanian section, sent from Geneva on March 25, 1918 to Romania occupied and transited, according to the agreement, by the Tüchel camp, which applies the Tu1 and Tu2 cancellation. This unique correspondence is important at the moment because this is exactly what the November 1917 convention referred to!

3.5) Other information is derived from the records contained in the IAPG Geneva library: two types of files are involved, because they carry the censorship cancellation of the Tüchel camp, thus being part of the **official correspondence** of the support associations in Geneva with the Moldovan authorities. Two categories of prisoners benefited from this intermediation:

3.5.1) German and Austro-Hungarian prisoners from Moldovan camps, for which IAPG prepared individual files (see Fig. 4), which were sent from Geneva via the Red Cross post through the Tüchel camp (where the censorship cachet was applied) and then through Russia (where they were possibly censored in Petrograd) with arrival in Iasi (where the Red Cross cachet was applied and were eventually censored by MRDS). After completing the information in Iasi, the files were probably returned

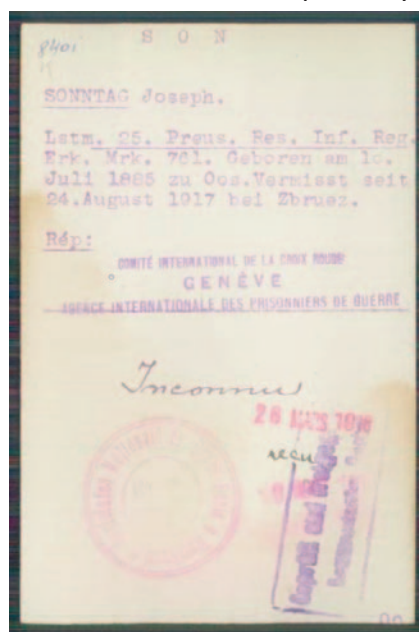

Fig. 4. Două fișe de strângere informații pentru prizonierii Puterilor Centrale din Moldova, în stânga unul austro-ungar, în dreapta unul german. Sus sunt dactilografiate datele prizonierilor (nume, an și localitate de naștere, data și locul dispariției), la mijloc parafrasa AIPG ca autoritate care se interesează de aceștia, iar jos, completat manual, rezultatul investigațiilor din Moldova: Internat la Bârlad, în stânga, respectiv Necunoscut, în dreapta. Apare și parafrasa-dată 28 martie 1918 (data interogării) și 10 august 1918 (data primirii răspunsului), de asemenea ștampila Tu1 din Tüchel și ștampila Crucii Roșii din Iași, ca dovadă a tranzitului Geneva - Tüchel - Iași, fără a se putea spune totuși la ce moment a fost aplicată ștampila din Tüchel. / **Fig. 4.** Two sheets for gathering information for the prisoners of the Central Powers from Moldova, one Austro-Hungarian left, one German right. The data of the prisoners (name, year and place of birth, date and place of disappearance) are typed, at the middle of the IAPG paraphrase as an authority interested in them, and below, manually completed, the result of the investigations in Moldova: Internat la Bârlad (Interned in Bârlad), on the left, respectively Unknown, on the right. The paraphrase appears March 28, 1918 (the date of the interrogation) and August 10, 1918 (the date of receiving the answer), also the Tu1 cancellation in Tüchel and the Red Cross cancellation in Iasi, as proof of the Geneva - Tüchel - Iasi transit, without being able to say however, at what point was the Tüchel cancellation applied.

astfel ocolul prin Danemarca - Suedia).

3.5.2) Militarii români din Moldova, originari din Oltenia și Muntenia, pentru care AIPG, Secția Română, *intermedia comunicarea cu familiile* din România ocupată, care probabil se desfășura astfel: familiile din România ocupată trimiteau mesaje către CICR Geneva prin care arătau că sunt sănătoși și întreabau de situația rudelor (militari) rămași în Moldova. Ca urmare, la AIPG se întocmea pentru fiecare caz o fișă dactilografată (Fig. 5), ce conținea numele și adresa solicitantului din România, numele militarului din Moldova, iar dedesubt era transcris pe scurt mesajul din partea familiei (întărit de aplicare parafei CICR / AIPG). Astfel completate, aceste fișe erau trimise în Moldova prin intermediul lagărului Tüchel și a Petrogradului (unde puteau fi eventual cenzurate). Sosind la Iași, informația era prelucrată de MRDS (la biroul de cenzură) și transmisă prin comunicare către cei interesați (iar în mod normal trebuia să existe și un răspuns din partea celui vizat, sub o formă pe care nu o cunoaștem încă). Apoi fișele erau returnate Genevei. Această modalitate înlocuiește explicația fișei de la pagina 421 din *carte*, unde în mod eronat am presupus să fișele erau completate manual la Iași; în realitate ele ajungeau acolo gata completate de la Geneva.

Posibil ca succesiunea în cele două situații să fie ușor diferită, ideea de bază este confirmarea **rolului de tranzit** lagărului Tüchel în *corespondența oficială* a CAPR Geneva (și a Secției Române a AIPG Geneva) care, iată, se referea la schimbul de informații cu familiile militarilor din Moldova și la schimbul de informații privind prizonierii germani din Moldova, așadar două domenii total diferite de cel al prizonierilor de război români!

in the same way to IAPG Geneva. This fact proves that IAPG Geneva (Romanian Section) also used the official communication channel of the RPAC for the transport of the files of the prisoners of the Central Powers in Romania (thus avoiding the bypass through Denmark - Sweden).

3.5.2) The Romanian military from Moldova, originating from Oltenia and Muntenia, for which IAPG, the Romanian Section, mediated the communication with the families in occupied Romania, which probably took place as follows: the families in occupied Romania sent messages to the ICRC in Geneva, indicating that they were healthy and asked about the situation of the relatives (military) left in Moldova. As a result, at the IAPG, a type-written file was drawn up for each case (Fig. 5), containing the name and address of the applicant in Romania, the name of the Moldovan military, and below the message from the family was transcribed (reinforced by the application of the ICRC / IAPG). Thus completed, these files were sent to Moldova through the Tüchel camp and the Petrograd (where they could possibly be censored). Arriving in Iași, the information was processed by the MRDS (at the censorship office) and transmitted through communications to those interested (and normally there had to be a response from the target, in a form that we do not know yet). Then the files were returned to Geneva. This method replaces the explanation of the file on page 421 of the *book*, where I mistakenly assumed that the files were manually completed in Iași; in fact they arrived there already completed from Geneva.

It is possible that the succession in the two situations may be slightly different, the basic idea is to confirm the **role of transit** to the Tüchel camp

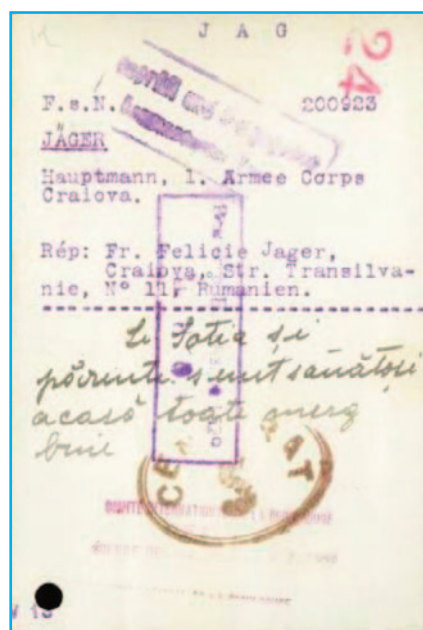
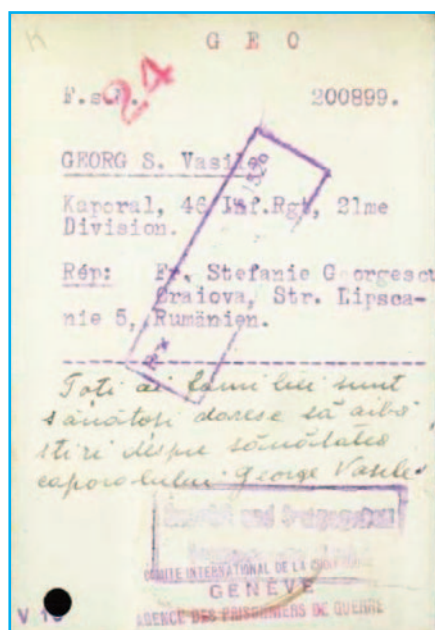

Fig. 5.. Două fișe pentru transmiterea de mesaje între familiile din România ocupată și militarii din Moldova.
Fig. 5. Two files for sending messages between families in occupied Romania and the Moldovan military.

3.6) Concluzionând, rolul de intermediar al lagărului Tuchel este până în prezent dovedit în următoarele două situații:

3.6.1) Pentru **corespondența oficială** a CAPR Geneva (și, aparent, a Secției Române a AIPG Geneva) cu autoritățile germane din București și din Iași, în probleme privind prizonierii români, prizonierii străini din Moldova și comunicarea între cele două zone românești. Tot pe această cale a lagărului Tuchel, trebuiau să sosească și coletele individuale de ajutor pentru prizonierii din România ocupată, expediate din Lyon, Franța, conform listelor CAPR (serviciu care în final nu s-a materializat). Acestea sunt singurele utilizări în sensul strict al convenției din noiembrie 1917 (de recunoaștere a CAPR de către Berlin) și orice altă interpretare sau extrapolare este eronată.

3.6.2) Pentru **corespondența prizonierilor de război, detașați** din lagărul Tuchel în companii, detașamente sau comandouri de muncă. Teoria este susținută de existența **dovedită** al unui tranzit similar prin lagărul-bază **Lamsdorf**. În cazul (unora dintre) cele circulate exclusiv în România ocupată există posibilitatea să fie vorba totuși și de o a treia situație, motiv pentru care capitolul despre acestea rămâne deschis ⁸. În discuție nu este tranzitul prin Tuchel în sine (care este indiscutabil în puținele cazuri cunoscute și confirmat și de alți autori), ci **motivația** acestuia.

Să mai specificăm că nu intră în acest capitol prizonierii **transferați** din Tuchel, și probabil nici cei **eliberați** în România (care aveau doar obligația de a se prezenta periodic pentru evidență), dintre care cei ce muncesc sunt considerați **necombatanți**, iar ceilalți **demobilizați** (vezi detalii în carte la paginile 183-184).

⁸ Și în acest context, detașarea de la Tuchel trebuie deocamdată privită cu rezerva necesară în legendele *figurilor* C18.05, C18.06 (pagina 195) și C18.08 (pagina 199) din cartea subsemnatului.

⁸ And in this context, the detachment from Tuchel must for the moment be regarded with the necessary reserve in the legends of *figures* C18.05, C18.06 (page 195) and C18.08 (page 199) of my book.

in the *official correspondence* of RPAC Geneva (and the Romanian Section of IAPG Geneva), which, here, referred to the exchange of information with the families of the military from Moldova and to the exchange of information on German prisoners in Moldova, so two areas totally different from that of Romanian prisoners of war!

3.6) In conclusion, the role of intermediary of the Tuchel camp is so far proven in the following two situations:

3.6.1) For the **official correspondence** of RPAC Geneva (and, apparently, of the Romanian Section of AIPG Geneva) with the German authorities in Bucharest and Iași, in matters concerning Romanian prisoners, foreign prisoners in Moldova and communication between the two Romanian areas. Also on this way of the Tuchel camp, the individual packages of assistance for the prisoners from occupied Romania, sent from Lyon, France, according to the RPAC lists (service that did not materialize) had to arrive. These are the only uses within the strict meaning of the November 1917 convention (recognizing the RPAC by Berlin) and any other interpretation or extrapolation is incorrect.

3.6.2) For the **correspondence of prisoners of war, detached** from Tuchel camp in companies, detachments or work commandos. The theory is supported by the **proven** existence of a similar transit through the **Lamsdorf** base camp. In the case of (some of) those circulated exclusively in occupied Romania there is the possibility, however, of a third situation, which is why the chapter on these remains open ⁸. The issue is not the transit through Tuchel itself (which is indisputable in the few cases known and confirmed by other authors), but its **motivation**.

Let us also specify that this chapter does not include prisoners **transferred** from Tuchel, and probably not those **released** in Romania (who were only required to appear periodically for evidence), of whom those who work are considered **non-combatants** and the others **demobilized** (see details in the book on pages 183-184).

Premiile NEXOFIL 2019

urmare de pe coperta 1

cea mai frumoasă marcă poștală în alte tehnici de imprimare (Marea Britanie: Urzeala tronurilor - litografiată; Franța; Belgia); **cea mai frumoasă emisiune de mărci poștale uzuale** (Austria: Heraldică; Ungaria; Franța); **cea mai frumoasă emisiune de souvenir sheet** (Spania - Centenar Plaza Mayor; Republica Cehă; Slovacia); **cel mai frumos eseu de lux** (Slovacia - Artă, Ladislav Blelik; Spania; Republica Cehă).

Dan N. DOBRESU

PS. România nu a participat la nici o categorie.
nr. 3(59) / aprilie - iunie 2020

Jandarmeria Română - 170 de ani de tradiții

Samuel PASCARIU - GALIANO

La 3 aprilie 1850, printr-un ofis domnesc, domnitorul Grigore Alexandru Ghica, a aprobat hotărârea Divanului obștesc, semnând "Legiuirea pentru reformarea Corpului slujitorilor în jandarmi". Prin această lege, s-a dat statut juridic armeei Jandarmeriei și i s-au stabilit principiile de organizare și funcționare. Un alt moment în procesul de devenire al Jandarmeriei, îl reprezintă perioada domniei lui Alexandru Ioan Cuza, atunci când toate instituțiile statului național modern român au fost supuse unui amplu proces de modernizare. Legea Jandarmeriei din 1850 și Regulamentul jandarmilor de oraș din 1865 au constituit principalele documente pe baza cărora și-a organizat și desfășurat activitatea

Jandarmeria, iar în perioada următoare au fost documentele care au stat la baza elaborării de noi legi și regulamente.

Demn de amintit este aportul ostașilor jandarmi la Războiul de Independență, la Războaiele balcanice, precum și participarea acestora la prima și a doua

conflagrație mondială. Transformarea societății românești inaugurată prin Revoluția din Decembrie 1989 și reșezarea instituțiilor de stat pe temelii democratice de drept au favorizat în mod decisiv atât remodelarea instituției Jandarmeriei, cât și elaborarea unei concepții noi cu privire la locul și rolul forțelor de ordine internă, la sfârșitul secolului XX și începutul secolului XXI.

Alexandru Ioan Cuza - 200 de ani de la naștere

Constantin DANILIUC

După abdicare, pleacă în exil la Paris, ajunge la Viena, unde își cumpără o casă în districtul Ober Döbling.

Actul prezentat pe plicul omagial alăturat, face parte din fondul "Colecții Speciale" ale bibliotecii Academiei Române sub numele de "Pașaportul lui Cuza de la Viena", scris în germană și completat olograf de Cuza. Conform acetui act cu nr. 219 din data de 05.12.1867 vine la Paris și face o cerere de ședere definitivă în localitate, adresată poliției din Ober Döbling (Viena) pe numele: prințul Alexandru Ioan Cuza, în calitate de proprietar, vârsta - 48 ani, religia Greco-ortodox, născut la **Berlad in Moldavia** și familia fiind compusă din prințesa Elena și doi copii. Cererea este semnată de A. I. Cuza și are ștampila biroului de poliție din Döbling. Sub act se afla semnatura lui Cuza după abdicare care diferă de cea de principe când se semna cu Alecsandru Ioan.

Figura aflată pe plicul ocazional reprezintă un portret a lui Cuza realizat de C.I. Stăncescu, la Paris în 1859, aflat în muzeul de istorie Paul Păltanea din Galați.

Machetator al plicului și ștampilei ocazionale 731240 BÂRLAD 20.03.2020: C-tin Daniliuc.

Alexandru Ioan Cuza se naște pe 20 martie 1820 la Bârlad, primele studii urmându-le la pensionatul condus de francezul Victor Cuénin din Iași, unde îi are colegi pe Mihail Kogălniceanu și Vasile Alecsandri.

În 1835 își ia diploma de bacalaureat la Paris, apoi urmează studii universitare de drept și medicină, pe care nu le finalizează.

A fost primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România. Prin alegerea sa ca domn al Moldovei și al Țării Românești, la 24 ianuarie 1859 a fost înfăptuită Unirea celor două principate.

În anul 1866, o largă coaliție a partidelor vremii l-a forțat pe Alexandru Ioan Cuza să abdice.

philatelica.ro, site personal de promovare a filateliei a dlui. Dan N. Dobrescu (<http://philatelica.ro/dnd-whoiswho.pdf>). Din sumar: *Pictori și sculptori francmasoni*, exponat de maximafilie pe un panou al dlui. Horia Barbu (<http://philatelica.ro/pictori-sculptori-francmasoni.pdf>).

Famous people collected butterflies

Vladimir KACHAN, Belarus

vladimirkachan@mail.ru

Who doesn't love butterflies? Perhaps because of their beautiful colours and intricate patterns, or the grace of their flight, butterflies tend to get a lot more love than other types of insects. Their beauty and miraculous life cycle has been an inspiration for hundreds of years, and for many people they are still an obsession. Over 300 years ago, a British naturalist wrote, *"You ask, what use are butterflies? I reply, to adorn the world and delight the eyes"*.

The chronicles of the 14th century French writer Jean Froissart (1337-1405) (Fig. 1, stamp of Belgium 1977 with Jean Froissart) provide a rare glimpse into a his medieval childhood. Little Jean Froissart had fun hunting butterflies. Young Jean liked to fasten a fine flaxen thread to their tiny living bodies, tie the other end to his hat and then let them go. The butterflies would there upon flutter around his smiling face like tiny living kites or tethered elves. *"I could make them fly where I pleased"*, recalled Froissart and you are left to imagine the butterflies flitting gaily about him as he walked around his yard. Happy boy holding butterflies on threads, fluttering and settling in an endless merry-go-round of brilliant red, yellow and purple wings. This slice of life reminds us that children have always fascinated by insects, and beautiful butterflies in particular, at not integrate them into their spontaneous games. Like many small boys Froissart collected butterflies as an uncomplicated hobby (Fig. 2, meter stamp of Belgium 1981 with fluttering butterflies). For him and others, this intimacy with small creatures in-

spired a lifelong passion for conservation. It was not until the 18th century that butterfly hunting became a serious occupation for adults.

A rare people are indifferent to beautiful butterflies. Admit that in a hot summer noon every one of us in early childhood, with his heart sank, used to sneak up to a beauty with velvet butterfly wings, which is eager to fly away in a moment (Fig. 3, postal stationery of USSR 1964 - boy catches a butterfly). Sergey Aksakov vividly describes his memories of butterflies' collecting: *"Gathering butterflies was one of inclinations of my early youth, which although not for long, but with all power of passion involved me and leave a deep and fresh impression in my memory... I've got a pleasant reminiscence of that time and many happy and blissful hours for all my life"*. Sergey Timofeevich Aksakov (1791-1859) was Russian writer, distinguished by a subtle and original sense of nature (Fig. 4, stamp of USSR 1959 with writer S. Aksakov). Sergey Aksakov was a 19th century famous literary figure remembered for his semi-autobiographical tales of a landlord's family life, hunting, fishing, and butterfly collecting. In childhood he acquired a lifelong love of nature. Aksakov was rather advanced in natural science training. At age fifteen, Aksakov was a student in the Kazan University and learned natural history. Aksakov said that during his university

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

years, he was *"childishly interested in different directions in the passion of his nature"*. These hobbies, preserved for almost a lifetime, were hunting in all its forms. Sergey Aksakov collected butterflies and even tried to breed them himself (Fig. 5, fascinated moth from collection of Sergey Aksakov on the stamp of Russia 2005). Aksakov tried to fully understand how the butterfly works, how the caterpillar turns into a chrysalis and then takes the form of an adult. He gives each butterfly a vivid detailed description, and they appear alive before the eyes. *"Of all the insects inhabiting the world of God ..., butterfly are better, more elegant than all, this is truly a fluttering flower, this is a sweet, pure creature"*. S. Aksakov was the first and only professional writer in Russia to describe butterfly collection by children of the gentry in his feature article *"Collecting of butterflies"*, 1858. This is both a documentary fiction narrative and a manual for the beginning entomologist.

The first diplomat of the Russian Empire in Japan was Belarusian Joseph Goshkevich (1814 -

Fig. 2

Fig. 6

Fig. 8

Fig. 7

1875). Life and work of an outstanding political figure, scientist-orientalist Joseph Goshkevich were closely connected with Belarus, Russia, and Japan, their history and culture (Fig. 6, postal stationery of Belarus 2014 with J. Goshkevich). Being the first Russian consul, Goshkevich stood at the origins of establishment of diplomatic relations between the Russian Empire and the Orient in the mid-19th century. After graduating in 1835 from Minsk Theological Seminary, he continued his studies in St. Petersburg Theological Seminary. In 1839 Joseph was included in Russian spiritual mission to China, where he spent almost 10 years. The objectives of the mission in Beijing were the following: to study the Manchu, Chinese and Mongolian languages, to get acquainted with Chinese history, culture and religion. In parallel, Joseph was engaged in astronomy and meteorology, gathered the collection of plants. During his stay in China, he studied the country as a naturalist. In particular, he was keen on collecting insects and butterflies. As a passionate lover of nature and a collector, Goshkevich also collected large entomological materials in the vicinity of Vladivostok (Fig. 7, postal stationery of USSR 1986 with rare eastern moth *Nossa palaeartica* from entomological collection of Goshkevich), which Russian scientists described and assigned names in Latin to many species of insects. In 1852 being an official of special assignments of the Asian Depart-

Fig. 9

ment of the Russian Foreign Ministry Goshkevich was sent as a translator and adviser to Japan in the composition of Putyatin's mission on shipboard "Pallada". During his voyage on shipboard of the frigate "Pallada" Goshkevich participated in the first Russian expedition deep into South Africa, studied geology, conducted observations in ethnography, geography, botany and biology. He gathered a large collection of flora and fauna and especially exotic butterflies of Indo China, the Philippines, Korea and Japan, which he later presented to the Zoological Museum of the Russian Academy of Sciences in St. Petersburg. On Putyatin's recommendation Joseph was appointed a consul to the Japanese city of Hakodate on Hokkaido island, which at that time was the Japanese center of international relations. Goshkevich's service as a consul lasted eight years and ended in 1865. He returned to St. Petersburg with a large collection of butterflies and other insects. In recognition of the scientific merits of prominent diplomat and scientist, a number of new species discovered by him were named after him, including a previously unknown butterfly species, most

likely collected by him in Japan (*Neope goschkevitschii*) and in China (*Marumba gaschkewitschii*).

Alexander Mikhaylovich Butlerov (1828-1886) was famous Russian chemist, founder of the theory of the chemical structure of organic substances (Fig. 8, stamp of USSR 1951 with Alexander Butlerov). He called for basing our understanding of the chemical composition of substances on the concepts of atomicity and structure. However, Alexander Butlerov was also very passionate about butterflies. His thesis at Kazan University, for which he received the degree of candidate of natural sciences, was published as "Diurnal Butterflies of the Volga-Ural Fauna". He had collected butterflies for the thesis during his excursions around Kazan and during a trip to the steppes on the east bank of the Volga River and near the Caspian Sea in the spring and summer of 1846. Butlerov kept his passion for butterflies for his whole life (Fig. 9, imperforated Souvenir sheet of USSR 1991 with butterflies). When, after becoming a professor at Petersburg University, Butlerov left Kazan, he donated his collection to Kazan University, in which 1,133 species of butterflies were presented. Russian entomologist Migranov in 1991 named new species of butterfly from Southern Urals in honor of Alexander Butlerov as *Callophrys butlerovi*.

Ferdinand Heinrich Herman Strecker was a widely known American sculptor who lived in Pennsylvania from 1836 to 1901.

Fig. 10

Fig. 11

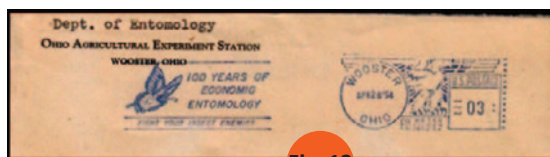

Fig. 12

Fig. 13

Starting as a teenager, he collected and studied butterflies and moths, corresponding and exchanging specimens with other specialists around the world, including Grand Duke Nikolai Mikhailovich Romanov from Russia. As a young man, Strecker frequented the library of the Academy of Natural Sciences of Philadelphia where he studied natural history and more particularly the butterflies. A polyglot, he travelled extensively, in particular in the Caribbean, Mexico and Central America where he studied Aztec monuments and collected butterflies.

After forty years of collecting, he had assembled a collection of 200,000 specimens of butterflies and moths coming from all the corners of the world, including 300 new species (Fig. 10, stamp of Portugal - Azores 1985 with *Hipparchia azorina Strecker* butterfly) and around 150 sub-species. His collection occupied a whole floor of his house in Reading. One species of giant silk moth from South America stood out in the collection because of its name. In his book *Lepidoptera*, Mr. Strecker explained that he did not name this species after some individual who might have rewarded him with a dinner or a loan of money. Rather, he named it after the Creator. That way, this "most wonderful" species would direct the thoughts of those who see it to God. Thus, as a result of Mr. Strecker's wish to honor the Creator, today that silk moth bears the scientific name *Copiopteryx jehovah*.

In spite of his limited resources, he published, from 1872 to 1878, "*Lepidoptera Rhopaloceres and Heteroceres, Indigenous and Exotic, with Descriptions* nr. 3(59) / aprilie - iunie 2020

Fig. 14

and Coloured Illustrations". Richly illustrated by himself the work identifies 251 new species (Fig. 11, stamp of USA 2007 with *Erebia magdalena* butterfly the firstly described by Strecker). A second edition was published as a single volume in 1879. In 1878, he published *Butterflies and Moths of North America* which also details methods for the preparation, breeding, collection, the classification and the conservation of the butterflies (Fig. 12, meter stamp of USA 1954 with North American butterfly). In addition to building his own collection, Strecker was a dealer of butterfly and moth specimens. At the time of his death in 1901, Strecker's collection was the largest and most important private collection of butterflies and moths in the New World. It was purchased in 1908 by the Field Museum of Natural History of Chicago.

Charles-Camille Saint-Saëns (1835-1921) was one of the greatest composers that France has produced (Fig. 13, stamp of France 1952 with composer Saint-Saëns). Saint-Saëns was a French

composer, organist, conductor and pianist of the Romantic era. The composer's formidable intellect was not limited to music. He had a profound interest in - and knowledge of - mathematics, astronomy, archaeology, geology, botany, and butterflies.

From an early age he was fascinated by butterflies. He was extremely knowledgeable about flowers and butterflies and butterflies have been his passion all his life (Fig. 14, miniature sheet of France 2010 with butterflies).

Grand Duke Nik. Mikhailovich Romanov (1859-1919) was a Russian infantry general and historian, grandson of Emperor Nicholas I and cousin of Emperor Nicholas II. From a young age, living far from St. Petersburg, in the Caucasus, in the Likani not far from Borjomi, Nik. Mikhailovich became interested in entomology and natural science, began collecting butterflies. Military life was not for him as he much preferred studying butterflies and historical research. He held butterfly gatherings even while at the scene of hostilities in the Caucasus. So, a copy of one of the new species of butterfly discovered by him was caught in his camp tent. For 10 years, Nikolai Mikhailovich devoted all his free time to the study of the Lepidoptera of the Caucasus. In 1878 he was admitted to the full members of the Russian Entomological Society. In 1881, Nik. Mikhailovich accepted the proposal of the Entomological Society to become its honorary president, whose positions he held until 1917. Grand Duke Nik. M. Romanov collected the largest butterfly collection in Russia at that time, consisting of 110,220 specimens, including 13,904 species. His main

Fig. 15

Fig. 16

Fig. 17

Fig. 18

Fig. 19

Fig. 20

contribution to lepidopterology was a series of publications entitled "*Memoires sur les Lepidopteres*", known as Romanov's Works. During the years 1884-1897, Nikolai Mikhailovich Romanov published 9 volumes of his fundamental series, which are still used since they contain initial descriptions of dozens of butterfly species. The most important are the beautiful colour of the butterflies and the stages of their development. He was the first to describe several species of butterflies, including the Caucasian subspecies *Papilio alexanor orientalis* (Fig. 15, stamp of Azerbaijan 2002 with *Papilio alexanor otientalis* butterfly). In 1900, his collection was placed in 30 cabinets and was donated to the Zoological Museum of the Imperial Academy of Sciences in St. Petersburg. In honor of N. M. Romanov, a rare species of butterfly is named - *Colias romanovi*, an endemic of the *Alai Range in the Caucasus* (Fig. 16, stamp of Uzbekistan 1995 with *Colias romanovi* butterfly).

Finnish composer Jean Sibelius (1865 - 1957) was closely associated with nature (Fig. 17, stamp of Finland 1945 with composer Jean Sibelius). Sibelius had a melancholy relationship with nature, fascinated by bird songs, running after butterflies, often composing outdoors to immerse themselves in the sounds of trees. He had a special gift for translating landscape and nature into sound. For him there existed a strange, mysterious connection between sound and colour, between the most secret perceptions of the eye and ear. Everything he saw produced a corresponding impression on his ear - every impression of sound

was transferred and fixed as colour on the retina of his eye and thence to his memory. Sibelius wrote in his diary that "*Compositions to me are like butterflies. Once you have touched them, their magic is gone. They can still fly but they are not as pristine as before*". Sibelius was well acquainted with butterflies, and collected them as a schoolboy. He was not interested in "magic", whether in butterflies or music. The butterfly, a common metaphor for the passing moment and a creature with a terribly short life, in an interesting point of reference for a work of art Music, of course, is the most transient art form of all. Looking for butterflies in Sibelius's writing and compositions, one finds love between a flower and a butterfly in the composition "*A flower stood beside a road*". One of the reasons Sibelius, an enthusiastic high school entomologist, was thinking about butterflies may have been that some particularly beautiful species were already flying in during his stay in nature (Fig. 18, stamp of Finland 1954 with butterfly).

Throughout his extraordinary life, Andrey Avinoff (1884 - 1949) found himself cast in the roles of diplomat, scientist, artist, lecturer, administrator, and educator, to name a few (Fig. 19, stamp of Central Africa 2011 with Andrey Avinoff). Legend has it that Andrey Avinoff, born in Russia to wealth and privilege, captured his first butterfly as a 5-year-old, at the request of a relative who wished to paint a certain species. The next day, the family artist sent the youngster off to fetch another of the winged beauties. Upon trapping his delicate prey, he noticed subtle differences be-

tween the two. His curiosity piqued, Avinoff took the first step in a lifelong journey of seeking knowledge and appreciating the exquisite elegance, diversity, and beauty of nature that would one day lead him to Carnegie Museum of Natural History in USA, where he served as director for nearly two decades. Still pursuing of his passions as he approached adulthood, Avinoff eventually earned a law degree at the University of Moscow, which led to an appointment as a "*gentleman in waiting*" to Russian Emperor Nicholas II. Busy with his diplomatic responsibilities, Avinoff still managed in his free time to indulge his appetite for collecting butterflies on trips to China, Tibet, and Turkistan. In addition to collecting butterflies, he was engaged in the description of new species of butterflies, of which he discovered several dozen species (Fig. 20, stamp of Afghanistan 1971 with *Parnassius autocrator* butterfly, the firstly described by Avinoff in 1913).

At the height of WWI, Avinoff's diplomatic responsibilities took him to the United States to secure war supplies for Russian troops. During that visit he met with fellow lepidopterists in New York City and Boston, becoming enthralled with the collections he viewed in those cities. Upon returning to his homeland, he sensed that the country he loved was on the brink of revolution. So, carrying just one suitcase that held a single album of watercolor drawings of insects and his drawing of Tibet, Avinoff left behind a collection of 80,000 butterflies, said goodbye to his native soil, and sailed off to America.

That all would change after a chance meeting in 1922 with

Fig. 21

Fig. 22

fellow moth collector William Holland, who would invite him to join the Museum of Natural History as an associate curator of entomology, an offer Avinoff initially declined because he was still too busy supporting his family as an artist. But in 1924, he accepted the position, temporarily serving under Holland's successor, Douglas Stewart. Two years later, he assumed the director's role of Carnegie Museum of Natural History following Stewart's sudden death. The Museum of Natural History owned Avinoff's collection of 120,000 - plus exotic and rare butterflies but also more than 400 of his botanical watercolors.

Max Švabinský (1873–1962) was a Czech painter, draughtsman, graphic artist, and professor in Academy of Graphic Arts in Prague (Fig. 21 - Max Švabinský with his loved butterfly on the stamp of Czechoslovakia 1963). Švabinský is considered to be one of the more notable artists in the history of Czech painting and produced significant work during the first half of the 20th century. In the space of sixty years, Švabinský created outstanding portraits, series of graphics, posters, bank notes, stamps and many decorative designs. He was convinced that the greatest teacher and inspiration was nature, which he celebrated in his drawings throughout his life.

Max Švabinský fancied and collected butterflies since the very childhood and he used them in his works afterwards. Young Max loved collecting insects, especially butterflies, and pursued this hobby in the palace gardens over the gardeners' frequent protests, as he stepped on the flowers and

Fig. 24

neatly trimmed lawns. He had to be inventive in hiding from the gardeners to catch the butterflies, which he took to draw and paint. The fascination with butterflies stayed with Švabinský and became a common motif in his works throughout his career. The painter Max Švabinský owned a collection of exotic butterflies and birds-of-paradise. Švabinský's own collection of rare butterflies, which he maintained in his summer house, was the source of inspiration for his paintings.

Max Švabinský recalled that *"One day I was drawing in the highlands of Muráň and a white butterfly suddenly landed in front of me. It was a Parnassius apollo, and it was the first time I saw her. It was white and beautiful, and its wings had transparent edges as if they were of a very fine Japanese paper. It had black spots, and on the lower wings two large red eyes ..."* Many years later, the artist drew *Parnassius*

Fig. 23

apollo butterfly in the painting *"Apollo on a Thistle"* (Fig. 22 - Stationery card of Czechoslovakia 1963 with engraving of Max Švabinský *"Apollo on a Thistle"*). In his long artistic journey, Max Švabinský captured the beautiful and ephemeral weightlessness of butterflies. The butterflies were always with Švabinský, who dreamed them and drew them on several and continuous occasions throughout his life.

Béla Bartók (1881-1945) was a composer, folk music researcher, pianist, professor of the Academy of Music of Budapest and a prominent figure of the musical life of the 20th century (Fig. 23 - Stamp with tab of Hungary 1955 with composer Béla Bartók). His art and scientific work are of utmost importance from the point of view of both the history of Hungarian and European music and universal culture.

It is lesser-known fact that Bartók was also a physio later. He always carried a vial of the stuff in his pocket to euthanize butterflies and other six-legged beasts that caught his eye while he wandered the countryside. From early childhood, Bartók loved to collect insects and butterflies and later bringing home some specimens, even from Africa. He collected specimens of insects, plants, minerals, snails, butterflies and even birdsong from all over the world. In the 1920s, his insect collection consisted of about 30-40 boxes (Fig. 24 - Miniature sheet of Slovakia 2014 with illustration of butterflies and beetles collection). Regrettably, after he left Hungary nobody took care of them and they were gradually damaged by museum beetles.

Bartók drew a parallel between Entomology and Folklore. He was

Fig. 25

convinced that a keen collector should examine more than just the insect or the song. His belief was that each insect's most secret life and each melody's historical background were of equal relevance and must also, therefore, be carefully scrutinised and analysed in minute detail. In so doing he was able to get closer to both nature and music. He very loved nature and collected butterflies.

Mikhail Afanasyevich Bulgakov (1891 - 1940) was a Russian writer, medical doctor and playwright active in the first half of the 20th century (Fig. 25 - Stamp of Ukraine 2016 with Mikhail Bulgakov). In childhood Bulgakov his holidays spent running around barefoot, playing croquet, tennis and football, chess and draughts, boating on the river, collecting beetles and butterflies. While studying at the Kiev gymnasium, young Mikhail devoted much time to the natural sciences - he pickled snakes, dissected beetles, and collected a wonderful collection of butterflies. Leaving Kiev in 1919, he presented his student collection of butterflies to Kiev University (Fig. 26 - Miniature sheet of Ukraine 2004 with butterflies from entomological collection of Bulgakov). In the summer of 1925, Bulgakov rested in the Crimea. He recalled that of all the activities with the greatest pleasure he indulged in catching butterflies. Their extraordinary beauty, grace, and free flight give us a sense of celebration, happiness, and childhood. They remind us of the beauty of the immense world in which we live. Mikhail Bulgakov was seriously interested in entomology and put together a very good collection of butterflies.

Air Marshall of Great Britain Sir

Fig. 26

Fig. 28

Fig. 29

Fig. 30

Robert Henry Magnus Spencer Saundby (1896 - 1971), one of an elite band of military top-brass, who combined an enthusiasm for natural history with their service life. He was one of the hardest workers and his butterfly-collecting in the evenings was a necessary relaxation. His favourite butterfly was the Purple Emperor, one of Britain's most elusive butterflies (Fig. 27 - Stamp of Great Britain 2013 with butterfly Purple Emperor).

Saundby was a keen lepidopterist and a Fellow of the Royal Entomological Society. In retirement at Burghclere he made light-trap records in his garden and entomologized the woods of West Berkshire. His work in this field saw him record 44 species of butterfly and 501 larger moths. His collection of butterflies and moths was described as "a model of good ar-

Fig. 27

rangement and documentation", and was presented to the Natural History Museum in London (Fig. 28 - Meter mark of Natural History Museum in London 1987).

Pierre Gandon is known to all philatelists for his famous Marianne. Pierre Gandon (1899 - 1990) was a French illustrator and engraver of postage stamps. Pierre Gandon designed or engraved over 350 stamps for France and twice as much for the French Colonies (Fig. 29 - Set stamps of Central African Republic 1963 with butterflies which was designed and engraved by Pierre Gandon). As well-known painter, he produced a 500 m² fresco in 1937 at the International Exhibition in the Tourism Pavilion and he also illustrated many books.

Pierre Gandon was not only a draftsman and engraver but he was also a collector, his collection of butterflies of which he was very proud, included thousands of carefully pinned and tagged specimens. He was very passionate about magnificent butterflies and enjoyed them during the hours of rest. Pierre Gandon he was a great collector of butterflies.

Ricardo Eliécer Neftalí Reyes Basoalto (1904 - 1973), better known by his pen name and, later, legal name Pablo Neruda (Fig. 30 - Stamp of Chile 2004 with Pablo Neruda), was Chilean poet-diplomat and politician. He won the Nobel Prize for Literature in 1971. Pablo Neruda was one of the most influential Chilean poets of his time and of history. He left us with verses, poems, phrases, and ideas on the topics of love and nature. Neruda is unparalleled in his ability to captivate us

Fig. 31

Fig. 33

Fig. 32

Fig. 35

Fig. 34

with his words and imagery. For example in Poem 15, Pablo Neruda, uses the butterfly to convey a feeling of quiet longing for a lost love: *"Dream butterfly, you resemble my soul / and you resemble the word melancholy"*. For most of his life, Pablo Neruda was fascinated by butterflies.

The author of *Twenty Love Poems and a Song of Despair*, *The Book of Questions*, *The Captain's Verses*, and dozens of other books spent his twenties as a diplomat. His posts included Burma, Sri Lanka, Singapore, and Spain. When he returned to Chile at the age of thirty-three, he wanted a home where he could write. He found it on the Pacific coast, south of Valparaíso in central Chile. He said, *"I lived on Butterfly Hill"*. Poet collected for decades giant butterflies (Fig. 31 - The largest butterfly of Chile with a wingspan up to 11 centimeters on stamp of Chile 1948). His room was filled with a collection of eye-catching butterflies from around the world. In 1976, a sub-group of the South American genus *Heliconius* was named after him and butterfly *Neruda metharme*.

Laurent-Moïse Schwartz (1915 - 2002) was the ideal of the French intellectual (Fig. 32 - Stamp of Guinea 2008 with Laurent Schwartz). The undisputed master of his subject, everywhere respected as a very great mathematician, he won the Fields Medal - the equivalent of the Nobel Prize for mathematicians - for his theory of distributions, a broadening of differential and integral calculus. He was also a

keen political activist and a collector of butterflies. His fascination with butterflies, which evolved into a lifelong hobby, began when he was barely five and became serious at Autouillet (the country home of parents not far from Paris), which was the centre of reunion of family and friends. His mother, who was passionate about natural science passed on her taste for entomology to Laurent. Laurent said *"Mathematics is passion and rigour; politics is justice; a world without butterflies would be very sad indeed"*.

As a noted collector of butterflies, Laurent Schwartz had visited jungles throughout the world and passionately hunted for butterflies. In his journeys to tropical countries in which he was to give conferences, he would try to obtain new species of butterflies for his large collection. His collecting throughout tropical Latin America led to the discovery and description of several new species of butterflies, now named after him. His collection of tropical butterflies and moths, one of the greatest private collections in the world, totalled more than twenty-five thousand specimens. His personal collection of butterflies, collected during his various travels was bequeathed to the *Muséum national d'histoire naturelle* (Fig. 33 - Meter mark of the National Museum of Natural History in Paris, 1976), the Science Museum of Lyon, the Museum of Toulouse and the *Museo de Historia Natural Alcide d'Orbigny* in Cochabamba (Bolivia).

Few can boast of having a plant, fossil, or a pygmy locust

named after them. But Sir David Frederick Attenborough (Fig. 34 - Stamp of Palau 1999 with naturalist David Attenborough) - Britain's well-loved wildlife documentary presenter - has been taxonomically honored at least nine times already. In the latest case, Attenborough's legacy has been commemorated in the form of a butterfly. In a study published in the journal *ZooKeys*, researchers describe naming a rare species of Amazonian butterfly the *Euptychia attenboroughi*. It's a species known only from lowland tropical forests of the upper Amazon basin in Venezuela, Colombia, and Brazil, and is the first butterfly to be named after Attenborough.

Sir David Attenborough has been at the forefront of global conservation of nature for more than 60 years. As Britain's most respected broadcaster and naturalist, David is a tremendous asset to Butterfly Conservation - helping to spread the message of conserving butterflies and moths across the world and as president of Butterfly Conservation since 1998 (Fig. 35 - Meter mark of the Butterfly Conservation 2000, Great Britain). Sir David said being in nature *"offers us all precious breathing space away from the stresses and strains of modern life, it enables us to experience joy and wonder, to slow down and to appreciate the wildlife that lives side by side with us, therefore a few precious moments spent watching a stunning red admiral or peacock butterfly feeding amongst the flowers in my garden always brought me great pleasure"* and added *"That simple*

philatelica.ro serie nouă

pleasures of looking at butterflies in the garden is calming to the soul and spirit and good for us all". David published 11 films in series on The World's Butterflies and made them accessible to the general public in high quality.

Sir John Bertrand Gurdon (born in 1933), is an English developmental biologist. He is best known for his pioneering research in nuclear transplantation and cloning. In 2012, he was awarded the Nobel Prize for Physiology or Medicine for the discovery that mature cells can be converted to stem cells (Fig. 36 - Imperforated souvenir sheet of Mali 2013 with John Gurdon). At school age he had an intense interest in plants and insects. In most of his spare time he collected butterflies and moths and raised their caterpillars. Later at Oxford he was fascinated by biology and was especially interested in how butterfly wing colour patterns were specified. He has kept a keen interest in butterflies which has driven his travels to exotic places all over the world. He said that *"Even now I'm fascinated by the problem of how butterfly intrinsic colour patterns can be controlled genetically. For example, I took a trip to the Solomon Islands with an entomological expedition several years ago, partly because I wanted to see what the Solomon Islands and New Guinea are like, but it happened also to coincide with seeing rather spectacular and interesting*

Fig. 36

Fig. 37

Fig. 38

colour patterns of birdwing butterflies and some moths". (Fig. 37 - Set stamps of Papua New Guinea 2011 with fascinated birdwing butterflies)

Kunio Hatoyama (1948 - 2016) was a Japanese politician who served as Minister of Internal Affairs and Communications under Prime Ministers Shinzō Abe and Yasuo Fukuda. Kunio liked to collect butterflies to the extent that it has become his lifetime passion. He raised butterflies at home and wrote a book titled *Cho o kau hibi* (Days of raising butterflies). He maintained inter-

thematic philately

ests in the environment and animal protection, and his hobby included the study of butterflies. Kunio Hatoyama raised butterflies to relax. For example, he grew a bunch of *Luehdorfia japonica*, a rare species of Japanese butterflies, from egg to imago (Fig. 38 - Stamp of Japan 1980 - specimen with *Luehdorfia japonica* butterfly).

Butterflies are considered as one of the most beautiful creatures in the world. Their aesthetic aspects are mesmerizing and the change they make from one form to another, called metamorphosis is astonishing. They make people smile and appreciate nature more. Since these butterflies love and blend with flowers, they make nature look even more pleasing to the eyes. They aren't just pretty creatures, they're also a great reminder of what matters most in life and what true beauty means. *"Beautiful and graceful, varied and enchanting, small but approachable, butterflies lead you to the sunny side of life. And everyone deserves a little sunshine"* - said American biologist and author Jeffrey Glassberg.

Vladimir Kachan collect, of 40 years, philatelic materials of the world with butterflies and moths. In continue of 25 years he created *Butterfly* philatelic exhibit, which is unique in the world for *Butterfly* topics. He is ready to help for philatelists in creating of philatelic exhibits on butterflies and moths. His address: Vladimir Kachan, street Kulibina 9-49, Minsk-52, BY-220052, Republic of Belarus.

Dan Valentin VIZANTY, asul aviației militare românești

Personalitate marcantă a aviației militare românești, Dan Valentin Vizanty s-a născut pe 9 februarie 1910 la Botoșani. Vizanty s-a distins inițial pe Frontul de Est, în calitate de comandant al Escadrilei 43 de Vânătoare. A participat ulterior în luptele disproporționate duse contra aviației de bombardament americane din vara anului 1944 pentru apărarea Capitalei și a zonei petroliere Ploiești, în calitate de comandant al Grupului 6 Vânătoare, dotat cu avioane de fabricație românească IAR 80. Pilotul a fost decorat cu Ordinul Virtutea Aeronautică în grad de ofițer, Ordinul Coroana României, Steaua României, Ordinul Mihai Viteazul, Médaille d'argent de la Ville de Paris (Medalia de Argint a orașului Paris). Acesta s-a stins din viață pe 12 noiembrie 1992 la Paris. (Samuel PASCARIU - GALIANO)

nr. 3(59) / aprilie - iunie 2020

Premiile FEPA 2019

ing. Călin MARINESCU, engineer

În fiecare an, în luna martie, Federația Asociațiilor Filatelice Europene (Federation of European Philatelic Associations - FEPA) își decernează premiile pe anul anterior.

Premiile pe care le acordă FEPA sunt:

- **FEPA Medal for Service to Philately** (Medalia FEPA pentru Servicii în Filatelie), acordată anual din 2006;

- **FEPA Medal for Support to Philately** (Medalia FEPA pentru Sprijinirea Filateliei) s-a acordat mai rar, din 2005 doar în cinci ani;

- **FEPA Medal for Exceptional Study and Research** (Medalia FEPA pentru Cercetare și Studiu Excepțional) acordată anual din 2005;

- **FEPA Certificate of Appreciation** (Certificat FEPA de Apreciere) acordat anual din 2014.

România se poate mândri cu prima medalie decernată în anul 2005, atunci fiind o medalie comună: „**The MEDAL for Service and/or Support to Philately**” acordată lui **Adrian Năstase** „for his major contribution to the foundation of the National Philatelic Museum in Bucharest” (pentru contribuția sa majoră la înființarea Muzeului Filatelic Național în București).

Aceasta a fost singurul premiu FEPA primit de un român în toată perioada 2005-2019.

România a fost „aproape” de a primi Medalia FEPA pentru Cercetare și Studiu Excepțional de cinci ori în această perioadă. Reprezentanți ai FFR au fost nominalizați pentru a primi această medalie, dar de fiecare dată a fost găsită o altă lucrare mai bună, care a primit medalie. În *Tabelul nr. 1* sunt prezentați membrii FFR nominalizați și lucrările cu care au participat. Desigur și această nominalizare este un act prestigios pentru filatelia română. Mai ales că în ultimii șase ani România a fost nominalizată de cinci ori. Nu este puțin și dovedește totuși nivelul înalt la care a ajuns filatelia în România, cu toate denigrările de care are parte.

Totuși decernarea medaliei FEPA și a nominalizărilor în cazul cărților este o făcută cu o totală

FEPA awards 2019

Each year, in March, the Federation of European Philatelic Associations awards the prizes for the previous year.

The awarded FEPA prizes are:

- **FEPA Medal for Service to Philately**, awarded every year since 2006;

- **FEPA Medal for Support to Philately**, awarded rarely, since 2005 and only in five years;

- **FEPA Medal for Exceptional Study and Research**, awarded annually since 2005;

- **FEPA Certificate of Appreciation**, awarded annually since 2014.

Romania could be proud with the first medal awarded in 2005, then being a common medal: „**The MEDAL for Service and/or Support to Philately**” awarded to **Adrian Năstase** „for his major contribution to the foundation of the National Philatelic Museum in Bucharest”.

This was the only FEPA award received by a Romanian throughout 2005-2019.

Romania was “close” to receiving the FEPA medal for Exceptional Research and Study five times during this period. The FFR representatives were nominated for receiving this medal, but each time another better work was found and has received the medal. In *Table no. 1* are presented the FFR nominees and the works with which they participated. Of course this nomination is a prestigious act for the Romanian philately. Especially since in the last six years Romania has been nominated five times. It's not small thing and it also proves the high level that philately has reached in Romania, with all the denigrations it has.

However, the awarding of FEPA medals and the nominalizations of the books is done with a total lack of transparency. According to the regulations, each FEPA member (country) nominates a work which is sent to FEPA. The FEPA Board meeting of March each year approves and awards all FEPA prizes. But, for all awarded prizes it is announced only the winner and only for the

Tabel nr.1		Nominalizați	Table no. 1	Nominees
Anul Year	Prenume & numele First name & name	Denumirea volumului / Name of the work		
2014	Emanoil-Alexandru Săvoiu	Romanian Postal Stationery - Specialized Catalog 1870- 1927		
2015	Călin Marinescu	Revenue Stamps used In the Romanian Postal Service 1872-1915 / Timbrele fiscale folosite în Serviciul poștal român 1872-1915		
2016	Vasile Braia	Five Centuries of Postal History in Wallahia and Moldova / Cinci secole de istorie poștală în Valahia și Moldova		
2017	Vasile Doros	Impressionism, fascination and colour / Impresionismul, fascinație și culoare		
2019	Călin Marinescu	The Romanian Post Office Cancelling Devices, Postmarks, Markings and Seals 1852-2017 / Ustensilele de ștampilat, ștampilele și sigiliile Poștei Române 1852-2017		

lipsă de transparență. Conform regulamentului, fiecare membru FEPA (țară) nominalizează o lucrare, care este trimisă la FEPA. Ședința conducerii FEPA din luna martie a fiecărui an aprobă și decernează toate premiile FEPA. Dar, pentru toate premiile acordate se anunță doar câștigătorul și numai în cazul cărților și nominalizații.

Nu se dau detalii despre jurizare:

- nu se cunosc numărul de concurenți;
- nu se publică punctajele obținute;
- nu se fac aprecieri pozitive/negative.

Condițiile în care a avut loc competiția pentru premii și jurizarea sunt secrete. De ce ?

Este adevărat că fiecare concurent dă o declarație că este de acord cu participarea sa la competiția premiei, ceea ce implică că este de acord cu regulamentul concursului, dar dacă este și se vrea să se creadă în echitatea atribuirii premiilor trebuie introduse reguli suplimentare.

Poate delegatul FFR la Congresul FEPA din acest an ar trebui să ridice problema modificării și completării regulamentului de decernare a medaliilor FEPA pentru transparența hotărârilor care se iau. Nu se poate ca în fiecare an să se prezinte o listă de câștigători, fără ca să se prezinte și motivația pentru care ei au fost cei mai buni. Altfel se pot trage concluzii corecte sau greșite de către unii participanți, că toate aceste premii se împart neechitabil. Astfel unii ar putea spune că dintre cele 15 medalii FEPA acordate pentru Cercetare și Studiu Excepțional doar una a fost atribuită unui reprezentant a țărilor foste comuniste (Ungaria) și acest lucru într-un an (2018) în care nefiind cărți pentru concurs a trebuit să se dea un nou termen de prezentare de cărți până la 28 februarie 2019.

Regulamentul atribuirii premiilor ar trebui să prevadă și evitarea admiterii în competiție a unor lucrări care sunt sponsorizate de anumite foruri internaționale cu care FEPA este în interdependență.

Exemplul cel mai elocvent este medalia FEPA 2019 pentru Cercetare și Studiu Excepțional, care a fost câștigată de Henrik Mouritsen cu cartea „*Danish Postal History 1875-1907*” (Fig. 1). Fără a diminua meritele lucrării câștigătoare și ale autorului (care împreună cu soția sa au câștigat ne-numărate premii internaționale la marile expoziții și au fost și lectori la seminare filatelice internaționale), se pune întrebarea „Cum putea concura o carte din România, chiar dacă a fost întocmită respectându-se toate regulamentele internaționale, cu o carte a cărei tipărire a fost

books, all the nominees.

No details about judging:

- the number of competitors is not known,
- the scores obtained are not published,
- no positive/negative assessments are made.

The conditions under which the competition for prizes took place and the judging works are secret. Why?

It's true that each competitor gives a statement that he agrees with his participation in the prize competition, which implies that he agrees the contest regulations, but, if it is and wants to be believed in the fairness of awarding prizes, supplementary rules must be introduced.

Maybe the FFR representative to FEPA Congress of this year should raise the issue of amending and supplementing the regulation on the award of FEPA medals for the transparency of the decisions that are made. It is not possible to present a list of winners every year, without presenting the motivation for which they were the best. Otherwise, some participants may draw the right or wrong conclusions that all these prizes are shared unfairly. Thus, some could say that of the 15 FEPA medals awarded for Exceptional Research and Study only one was assigned to a representative of the former communist countries (Hungary) and this in a year (2018) in which, not being books for the competition, it had to be given a new deadline for submitting books up to 28 February 2019.

The rules for awarding prizes should also provide to avoid the admission to competition of the works that are sponsored by certain international forums with which FEPA is interdependent.

The most eloquent example is the 2019 FEPA Medal for Exceptional Research and Study, which was won by Henrik Mouritsen with the book “*Danish Postal History 1875-1907*” (Fig. 1). Without diminishing the merits of the winning work and of the author (who together with his wife have won countless international awards at major exhibitions and have also been lecturers at international philatelic seminars), the question that arises is “How

could a book from Romania compete, even if it was drafted respecting all international regulations, with a book whose printing was sponsored (Fig. 2) by the great international auction houses united in the Global Philatelic Network?”. Let's not forget that all major international exhibitions and seminars are sponsored

Fig. 1

Fig. 3

In memoriam

Marian JIANU (21.03.1959 - 13.05.2020)

În urma unui stop cardiac, în ziua de 13 mai 2020, Marian Jianu, alias Max Peter, a trecut la cele veșnice.

Cercetător dedicat al fenomenului filatelic, cel mai bun cunoscător al emisiunilor *Spic de grâu*, mulți ani membru în colegiul de redacție al revistei *Filatelia*, altruist, și-a prezentat rezultatele studiilor sale folosind blogul personal *Romanian Stamp News* (<https://romanianstampnews.blogspot.com/>) unde, începând cu anul 2011, a publicat peste 3.300 de tablete și trei cărți (e-book) sub egida *Romanian Stamp News - Biblioteca filatelică românească*: *Mărci spic de grâu cu perforații "ADEVĂRUL"*; *Ștampile utilizate în Transilvania în perioada de tranziție și în primii ani ai regatului României*; *Care este prețul mărcilor poștale?*. Aceste lucrări pot fi descărcate gratuit de pe site-ul *Romanian Stamp News*.

Cunoștințele sale filatelice nu se mărgineau la marca poștală românească. Avea cunoștințe solide despre vechile mărci poștale europene, posedând o colecție Suedia clasică deosebită.

Ultima sa tabletă publicată sâmbătă 9 mai

2020 (<https://romanianstampnews.blogspot.com/2020/05/domnule-ministru-gheorghiu-aveti-de.html>) ne dezvăluie preocupările sale constante pentru patrimoniul filatelic românesc și viitorul mișcării filatelice din România. Grafician, unul dintre cei mai buni cunoscători ai produselor *QuarkXPress*, a lucrat la Edipost (societatea care avea ca obiect de activitate editarea efectelor poștale) în perioada 1998-1999 și apoi a fost Director la Rompresfilatelia (2000-2001). Și-a încheiat activitatea profesională, înainte de pensionare, ca grafician la Fabrica de timbre, fiind unul dintre cei 4-5 filателиști români specializați în procesul de tipărire a mărcilor poștale.

A activat mai mulți ani în cadrul Comitetului Director al Federației Filatelice Române ca vicepreședinte cu probleme financiare. A fost vicepreședinte al Cercului de Studii și Cercetări a FFR și a editat *Buletinul cercului de Studii al FFR* în anii '90.

Dumnezeu să-l odihnească în pace în veșnicia Sa!

ing. Călin MARINESCU

Fig. 2

sponsorizată (Fig. 2) de marile case de licitații internaționale unite în Global Philatelic Network?" Să nu se uite că toate marile expoziții și seminare internaționale sunt sponsorizate astăzi tocmai de același tandem de case de licitații (Fig. 3) și orice juriu internațional ține seama de aceste sponsorizări.

În aceste condiții echitatea juriilor internaționale a fost și rămâne doar un vis.

today by exactly the same tandem of auction houses (Fig. 3) and any international jury takes these sponsorships into account.

Under these conditions, the fairness of international juries was and remains only a dream.

- Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.
- Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor.

- Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului.
- Manuscrisele spre publicare se transmit la: coriolan2006@yahoo.com sau computerstamps@yahoo.ro

ISSN 2065-6009

Tipărit la

Director: Coriolan CHIRICHES

Tehnoredactare: Dan N. DOBRESU

Cap limpede: Coriolan CHIRICHES

Traduceri: Gilda ROȘCA, Constantin Gh. CIOBANU

Abonamente: coriolan2006@yahoo.com

aeromfila 2020, a 36-a ediție

Pagină realizată folosind informații de pe site-urile: Romfilatelia (<http://www.romfilatelia.ro/ro/aeromfila-2020-3/>), Muzeul Recordurilor Românești (<https://museumofromanianrecords.com/aeromfila-2020/>), Maximaphily Alexandru Antonache Romania (<https://alexantonache.wordpress.com/2020/04/28/aeromfila-2020/>).

Machetator (mărci poștale, întreguri poștale și ștampile - prima zi și ocazionale): **Ion Chirescu**.

Suport cărți poștale ilustrate: **Allex Collection**. Documentare: **Dan Alexandru Bartoc**.

A consemnat ing. Călin MARINESCU

Cartea de pe copertă

Anii 1919-1921. România Mare - un ideal devenit realitate

A apărut un nou volum din seria de istorie poștală română (serie care, în intenție, va acoperi conflictele militare și aspectele totalitare din perioada 1880-1964). După cum evidențiază chiar titlul: „Anii 1919-1921. România Mare - un ideal devenit realitate”, volumul de 520 pagini A4 full-color (ISBN 978-973-0-31047-4, coperta: Vadim - Alexandru Bartos - alec@alecbartos.com) descrie, din perspectiva corespondențelor poștale circulate, drumul parcurs de la remobilizarea Armatei Române din noiembrie 1918 până la integrarea serviciul poștal din Transilvania în administrația Vechiului Regat, la sfârșitul anului 1921.

Textul oferă o multitudine de date istorice esențiale pentru înțelegerea fenomenului (multe inedite pentru bibliografia românească), susținute de un bogată imagistică (368 reproduceri de corespondențe din colecția autorului plus alte 94 din diverse colecții sau licitații, 33 hărți și peste 200 ilustrații mici complementare - ștampile, mărci poștale, extrase din presă, extrase din corespondențe, fotografii, etc). Desfășurarea este, în măsura posibilului, cronologică, astfel încât volumul începe cu remobilizarea Armatei Române, reocuparea teritoriului Vechiului Regat, retragerea Armatei de ocupație Mackensen din România. Un capitol de 16 pagini este dedicat reocupării Dobrogei (sfârșitul ocupației bulgare, prezența militară aliată - britanică, italiană și franceză, începuturile administrației românești), urmate de alte 14 pagini dedicate războiului Aliaților cu Rusia Bolșevică în Basarabia (cu accent pe prezența trupelor grecești în România). Preluarea și ocuparea teritoriului Bucovinei și Pocuției ocupă 24 pagini de volum (cu prezentarea în detaliu a operațiunilor militare române și a poștei de ocupație în Kolomea). Alte 40 pagini sunt dedicate în detaliu cronologiei istoriei poștale a Banatului iar pe următoarele 22 pagini sunt dezvoltate detaliile similare privind istoria poștală a Aradului (în ambele cazuri cu accent pe cronologia politico-militară, poșta militară și cenzura sârbă și franceză, rectificarea de frontieră din 1924). Cronologia politico-militară a

preluării Transilvaniei și ocupării Ungariei (inclusiv Ucraina Subcarpatică) ocupă, cum era firesc, un spațiu amplu de 78 pagini (inclusiv un istoric al Armatei Roșii Ungare, o inedită împărțire a teritoriului ocupat din Ungaria - confirmată de date istorico-poștale, etapele ocupației militare și activitatea poștei române în Ungaria și Ucraina Subcarpatică). Următoarele 87 pagini sunt dedicate examinării în detaliu a poștei militare române în timpul campaniei din Transilvania și Ungaria, fiecare mare unitate militară fiind descrisă în amănunt (componentă, subord-

nare, comandanți, localizarea zilnică în teritoriu până la nivel de batalion, periodizarea operațiunilor, etc). Urmează un alt mare capitol de 76 pagini, al perioadei de tranziție a Poștei Române în noile teritorii (1919-1921), un capitol de filatelie pură de această dată, prezentând toate elementele și combinațiile specifice ale perioadei (menținerea și apoi retragerea efectelor poștale maghiare și austriece, efecte poștale provizorii, introducerea celor românești, francaturi mixte, etc). Ultima secțiune este dedicată Aliaților care ne-au ajutat în acele grele momente; în primul rând, 83 pagini sunt dedicate doar Poștei militare franceze din România și teritoriile unite (1918-1920), fiind prezentate în premieră detalii despre sectoarele poștale militare aflate în legătură cu teritoriile românești, corespondența comercială prin Biroul economic București, Poșta aeriană Constantinopole - București, dar și ordinea de bătaie a tuturor unităților militare franceze identificate, cu localizarea în timp și spațiu până la nivel de companie, însoțite de descrierea activității fiecăreia, în baza monografiilor regimentale franceze alcătuite în anii 1919-1921.

În fine, două capitole mai puțin cunoscute încheie volumul: corespondența de la Trenurile comerciale elvețiene cu/fără gardă militară (1919-1921, 25 pagini) și de la Crucea Roșie Americană (1919-1920, 12 pagini).

Dr. Dan - Simion GRECU, damirro@yahoo.com

Pandemia de COVID - 19

FEPA NEWS (<https://fepanews.com/>) postează un amplu articol de filatelie tematică - *Tribute to first line warriors - coronavirus COVID - 19 pandemic and philately* (<https://www.postoveznamky.sk/tribute-to-first-line-warriors-coronavirus-covid-19-pandemic-and-philately>), semnat de Vojtech Jankovic (Slovacia) - www.postoveznamky.sk, publicat la 08.04.2020 și revizuit la 26.05.2020. (Dan N. DOBRESCU)